

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Número 75

I Legislatura

Any 1981

Presidència del Molt Honorable Sr. Heribert Barrera

Sessió Plenària núm. 29

tinguda el dia 20 d'octubre de 1981

SUMARI

S'obre la sessió a tres quarts i dos minuts de cinc de la tarda, sota la Presidència del Molt Honorable senyor Heribert Barrera, acompanyat de tots els membres de la Mesa.

*Pel que fa al primer punt de l'ordre del dia establert, que era la **discussió del dictamen del Projecte de Llei de Protecció de la Zona Volcànica de la Garrotxa**, el M. H. Sr. President anuncia que queda suprimit, atès que la Mesa ha admès a tràmit un escrit de catorze Diputats que demanen al Consell Consultiu un dictamen sobre el text aprovat per la Comissió corresponent sobre aquesta Llei, d'acord amb els articles 8 i 9 de la Llei del Consell Consultiu (p. 2051).*

*Tot seguit es passa als punts segon, tercer i quart de l'ordre del dia que són el debat de les **Proposicions no de Llei sobre l'ingrés de l'Estat espanyol a l'OTAN**, presentades pels G. p. del PSUC, d'Esquerra Republicana i Socialista, respectivament. Aquests punts queden acumulats a efectes del debat, d'acord amb l'article 130.2 del Reglament (p. 2051).*

Intervenien per presentar i defensar aquestes Proposicions no de Llei els Diputats I. Srs. Frutos, del G. p. del PSUC (p. 2051), Alay, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 2053), i Reventós, del G. Socialista (p. 2054).

Pren la paraula el Diputat I. Sr. Cañellas, del G. p. de Centristes, per manifestar la seva posició contrària a aquest debat (p. 2056). Intervé el Diputat I. Sr. Alavedra, del G. p. de Convergència i Unió, per explicar la posició del seu Grup (p. 2056).

Es passa a votació el text de les Proposicions no de Llei esmentades. El punt primer queda aprovat per 100 vots a favor, 1 en contra i cap abstenció (p. 2057), i el segon punt també queda aprovat amb 62 vots a favor, 1 en contra i 38 abstencions (p. 2057).

Intervenien els Diputats I. Srs. Martín i Toval, del G. Socialista (p. 2057), i Capdevila, del G. p. de Centristes (p. 2057), per a una qüestió d'ordre.

El M. H. Sr. President suspèn la sessió a tres quarts menys un minut de sis i la reprèn quan manquen dos minuts per a un quart de set de la tarda (p. 2057).

*Es passa al punt següent de l'ordre del dia, que és la **Proposició no de Llei sobre Mesures Urgents de Defensa de la***

Salut dels Consumidors, presentada pel G. Socialista (p. 2057). Intervé per defensar-la el Diputat I. Sr. García, del G. Socialista (p. 2057).

Intervenien per presentar-hi esmenes els Diputats I. Srs. Subirà i Rocamora, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 2059), Panisello, del G. p. de Centristes (p. 2060), Espasa, del G. p. del PSUC (p. 2061), i Colomines, del G. p. de Convergència i Unió (p. 2063).

El M. H. Sr. President dóna la paraula al Diputat I. Sr. García, del G. Socialista, qui passa a llegir el text de la Proposició no de Llei sobre Mesures Urgents de la Defensa de la Salut dels Consumidors, tal com ha quedat amb les esmenes acceptades pel seu Grup (p. 2064).

Intervé el Diputat I. Sr. Martín i Toval, del G. Socialista, per a una qüestió d'ordre (p. 2065). El Diputat I. Sr. Subirà i Rocamora, del G. p. d'Esquerra Republicana, pren la paraula per demanar un aclariment (p. 2065). Li respon el Diputat I. Sr. García, del G. Socialista (p. 2065). Intervé el Diputat I. Sr. Espasa, del G. p. del PSUC, per a una altra qüestió d'ordre (p. 2066).

Es passa a la votació, apartat per apartat, del text de la Proposició no de Llei abans esmentada. De la mesura primera, el text introductori i el punt a) queden aprovats per la unanimitat dels presents (p. 2066); el punt b) també queda aprovat per unanimitat (p. 2066), i el punt c) i d), igualment (p. 2066).

Tot seguit es fa la votació de la mesura segona, la qual és aprovada per 88 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions (p. 2066). La mesura tercera també queda aprovada per 88 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions (p. 2066).

Intervé el Diputat I. Sr. García per a una qüestió d'ordre (p. 2066). Pren la paraula el Diputat I. Sr. Subirà i Rocamora per a un aclariment (p. 2066).

Es passa a votar la mesura quarta, que queda aprovada per 99 vots a favor, 11 en contra i cap abstenció (p. 2067). Després es fa la votació conjunta de la resta del text d'aquesta Proposició no de Llei, que queda aprovat per unanimitat dels presents (p. 2067).

Un cop aprovada, doncs, la Proposició no de Llei de Mesures Urgents de Defensa de la Salut dels Consumidors, es passa al punt següent de l'ordre del dia, que són les **preguntes amb resposta oral**. Pren la paraula el Diputat I. Sr. Franch, del G. p. de Centristes, per formular la **pregunta a l'H. Sr. Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca sobre el tancament de l'alcoholera de Móra d'Ebre** (p. 2067). Li respon l'H. Sr. Conseller (p. 2068). Intervé per replicar el Diputat I. Sr. Franch (p. 2068).

El M. H. Sr. President informa que les dues preguntes previstes que segueixen —**pregunta al Consell Executiu referent a l'auditoria acordada per l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols, i pregunta al Consell Executiu sobre la Disposició Addicional Tercera de la Llei de Pressupost de la Generalitat i de les seves Entitats Autònomes del 3 d'abril de 1981**— queden posposades a la sessió plenària següent, atès que l'H. Sr. Conseller de Governació, designat pel Consell Executiu per a respondre-les, és absent per obligacions del seu càrrec (p. 2068).

Intervé el Diputat I. Sr. Pedrós, del G. p. de Centristes, i **pregunta al Consell Executiu sobre el contingut i els resultats de la reunió tinguda entre l'Ambaixador de Suècia, el Conseller d'Economia i Finances i el Cònsol General de Suècia** (p. 2069). Li respon l'H. Sr. Conseller Adjunt a la Presidència, i excusa l'absència de l'H. Sr. Conseller d'Economia i Finances, a qui anava adreçada aquesta pregunta (p. 2069). Li replica tot seguit el Diputat I. Sr. Pedrós (p. 2070).

Pren la paraula el Diputat I. Sr. Pérez i Ciudad, del G. Socialista, i **pregunta a l'H. Sr. Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca sobre inversió en el sector pesquer per tal de disminuir la situació crítica en què es troba** (p. 2070). Li respon l'H. Sr. Conseller (p. 2070). Li replica el Diputat I. Sr. Pérez i Ciudad, del G. Socialista (p. 2071).

Intervé de nou el Diputat I. Sr. Pérez i Ciudad per fer una altra **pregunta a l'H. Sr. Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, sobre les competències que tenen la Conselleria i a la vegada el Consell Executiu per a resoldre els problemes del sector pesquer pel que fa a la contaminació del mar** (p. 2071). Li respon l'H. Sr. Conseller (p. 2071). Pren la paraula el Diputat I. Sr. Pérez i Ciudad per agrair-li-ho (p. 2072).

El M. H. Sr. President, després d'haver acabat amb l'ordre del dia d'aquesta sessió, informa que la data de la propera serà el dia 28 d'octubre a dos quarts de cinc de la tarda (p. 2072).

La sessió s'aixeca a un quart de nou del vespre.

Ordre del dia

S'obre la sessió a tres quarts i dos minuts de cinc de la tarda. Presideix el Molt Honorable senyor Heribert Barrera, acompanyat de tots els membres de la Mesa. Assisteixen la Mesa l'Oficial major, Sr. Pitarch, i el Lletrat Sr. de Alfonso. Al banc del Govern seuen els Honorables Srs. Consellers Adjunt a la Presidència, de Governació, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de Treball, i de Justícia.

1. Discussió del dictamen del Projecte de Llei de Protecció de la Zona Volcànica de la Garrotxa.

2. Proposició no de Llei sobre l'ingrés de l'Estat espanyol a l'OTAN.

sE. Proposició no de Llei sobre l'ingrés de l'Estat espanyol a l'OTAN.

4. *Proposició no de Llei sobre l'ingrés de l'Estat espanyol a l'OTAN.*

5. *Proposició no de Llei sobre Mesures Urgents de Defensa de la Salut dels Consumidors.*

6. *Preguntes amb resposta oral.*

Modificació de l'Ordre del dia

El Sr. PRESIDENT: Comença la sessió. El primer punt de l'ordre del dia que ha estat repartit als senyors i a les senyores Diputats és la discussió del Dictamen del Projecte de Llei de Protecció de la Zona Volcànica d'Olot. No obstant això, la Mesa del Parlament ha admès a tràmit un escrit que li ha estat adreçat per catorze Diputats, els quals, basant-se en els articles 8 i 9 de la Llei del Consell Consultiu de la Generalitat, demanen que el Consell Consultiu dictamini sobre el text aprovat per la Comissió corresponent sobre aquesta Llei de Protecció de la Zona Volcànica de la Garrotxa, que figurava en el primer punt de l'ordre del dia.

La Mesa, suplint el Reglament, que en aquest cas, evidentment, no preveu aquesta possibilitat, per tal com aquesta Llei va ser aprovada posteriorment a l'aprovació del Reglament, ha acordat que és procedent la supressió del punt esmentat de l'ordre del dia, introduint, doncs, un nou motiu d'alteració de l'ordre del dia no previst en l'article 61 del Reglament. Queda, doncs, alterat l'ordre del dia amb la supressió del primer punt. Aquest Projecte de Llei serà tramitat més endavant quan, en el termini màxim d'un mes, el Consell Consultiu hagi fet conèixer el seu dictamen.

Passem, doncs, directament als punts segon, tercer i quart de l'ordre del dia: Proposicions no de Llei sobre l'ingrés de l'Estat espanyol a l'OTAN, presentades pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya, pel Grup parlamentari d'Esquerra Republicana i pel Grup parlamentari del Partit Socialista.

Proposicions no de Llei sobre l'ingrés de l'Estat espanyol a l'OTAN

Sobre aquestes tres Proposicions no de Llei, el text de les quals és idèntic, d'acord amb l'article 130.2 del Reglament, la Presidència en decideix l'acumulació als efectes del debat, de manera que hi haurà un únic debat, que tindrà lloc amb la presentació de la Proposició no de Llei, per l'ordre que figura en l'ordre del dia, per cadascun dels Grups parlamentaris proposants, i seguidament, ja que no hi ha hagut esmenes presentades, hi podran intervenir els altres dos Grups parlamentaris, i després es passarà a votació.

Comencem, doncs, per la intervenció del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, que és el que va presentar a registre la primera d'aquestes tres Proposicions no de Llei. Té la paraula el Diputat senyor Frutos.

El Sr. FRUTOS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, en primer lloc algunes precisions sobre el tema OTAN, perquè ens trobem sovint que hi ha posiciona-

ments públics que diuen que això no és competència del Parlament de Catalunya, que no hauria d'haver-hi ingerència des de Catalunya amb un debat que pertany al Parlament de l'Estat, i sobre això el nostre Grup vol fer unes precisions. En primer lloc, que no plantegem en aquest debat cap enfrontament entre el Govern central i el Parlament de Catalunya. Catalunya, en som conscients, ho sabem, no té capacitat jurídica per a prendre decisions sobre aquest tema, sobre temes que afectin la política internacional, però Catalunya, i aquest Parlament en concret com a representant del poble del Catalunya, com a òrgan representatiu del poble, s'ha de pronunciar políticament en la línia que es conegui què és el que aquest òrgan representatiu opina, recollint el que són les opinions de sectors importantíssims, creiem que majoritaris, del poble de Catalunya sobre aquest tema.

La Constitució estableix que les relacions exteriors són competència de l'Estat, del Govern central i del Rei, però al mateix temps estableix, a través d'una doctrina de participació, que el Govern de la Generalitat no pot ni ha de retallar de cap manera la necessària coordinació amb les comunitats autònomes, perquè les comunitats autònomes són també part integrant de l'Estat espanyol, de l'Estat. Com a subjecte actiu del procés polític, les comunitats autònomes, per tant, s'han de pronunciar, han de debatre problemes polítics que afecten les comunitats com a tals i que afecten el conjunt de l'Estat, i molt especialment en actes de relleu internacional. Actes de relleu internacional en els quals se'ns reconeix aquesta participació en el mateix Estatut, en el Preàmbul, quan parla amb caràcter general de les llibertats del poble, però en el mateix article 8.2 i en el mateix article 27.5, on parla de garantir la informació i la participació en tot el que són decisions que afecten el conjunt de l'Estat.

Per tant, en aquesta línia, hem d'estar amatents a la situació internacional. I assenyalaríem aquí que fins i tot la mateixa història del catalanisme a Catalunya, la història de molts anys, des de Prat de la Riba a Francesc Macià i altres dirigents del catalanisme a Catalunya, ja ha establert la necessitat que Catalunya com a tal no s'inhibeixi de problemes que afecten el conjunt de l'Estat i problemes internacionals, sinó que hi participi activament. Però, a més a més, posteriorment, en aquests darrers mesos, ja és una pràctica parlamentària d'aquest Parlament tenir aquesta mena de relacions, aquesta mena de participació. Les visites del Parlament europeu en són un exemple, a Rin del Nord-Westfàlia n'és un altre exemple. La mateixa Comissió de seguiment de la Comunitat Econòmica europea, que per cert hem de dir, com a qüestió marginal en aquest debat, que no funciona, i aleshores hem de veure efectivament com pot funcionar, una Comissió de seguiment en la qual el Consell Executiu de la Generalitat ha de garantir la informació, incidir, pressionar, perquè en la línia de la defensa dels interessos econòmics, socials i de tota mena de Catalunya aquesta Comissió pugui tenir una paraula, tenir una opinió, informar aquest Parlament, per a pal·liar possibles efectes negatius que hi pugui haver que puguin afectar Catalunya. En el cas de l'OTAN, aquests efectes negatius també hi són, també poden ésser-hi, pel que fa —encara que es pugui dir que és filar molt prim— a reconversió industrial, a medi ambient, a urbanisme, etc.

I ja passant directament a la qüestió de l'OTAN, de la Proposició no de Llei, en primer lloc creiem que el Consell Executiu de Convergència i Unió vol defugir aquest debat. I ho ha demostrat públicament, políticament, fins aquest moment. Perquè pensem que els compromisos polítics de tota mena que té a nivell de l'Estat central i els compromisos de caràcter econòmic i ideològic fan efectivament que tingui por a plantejar aquest debat i a entrar en profunditat en aquest debat, donant suport, d'altra banda, a la mateixa ridiculització que ha fet el senyor Rupérez de les signatures que s'estan recollint arreu de l'Estat espanyol, dient que, en fi, ni dotze milions de signatures serien suficients per a fer variar la posició del Govern, o que no es tindrien en consideració; aquí hi ha el Parlament, ja decidirà. I en aquest cas nosaltres pensem que el Consell Executiu, Convergència i Unió, en definitiva, està donant suport a aquestes posicions que van en la línia de fugir del referèndum i, en tot cas, del pronunciament polític a favor d'aquest referèndum com un dret democràtic que tenim els pobles d'Espanya.

Bé, aquests últims dies i, molt en concret, avui, han sortit enquestes, penso jo, molt serioses i molt rigoroses —la mateixa que surt avui en *El País*— on un 69% dels consultats es pronuncien molt clarament per un referèndum. Demostren, amb aquesta enquesta —ho repeteixo: molt seriosa i rigorosa—, un coneixement ampli del que és l'OTAN; és a dir, no ho fan per ignorància, com també a vegades s'al·lega. Un 73'4% està disposat a participar en el referèndum i més de la meitat —i en aquests moments un cinquanta-dos per cent de l'espectre electoral— votaria el no a l'entrada de l'Estat espanyol a l'OTAN, que sembla ser que a Catalunya seria d'un 54% en aquest moment en concret.

Bé, hi ha coses curioses que poden ser marginals, però, a nivell d'informació addicional, jo crec que també cal dir-les. Per exemple, un 27% dels votants d'un partit que és a favor d'aquesta entrada de l'Estat espanyol a l'OTAN, com són els votants d'UCD, també diria que no a l'entrada d'Espanya a l'OTAN. Bé, aquí, a Catalunya, per tant, volem debatre en funció que ens sentim, en aquest cas concret, representants d'una majoria del poble de Catalunya que es vol pronunciar clarament —vol el referèndum— entorn d'aquest referèndum. Nosaltres pensem que, majoritàriament, vol pronunciar-se en sentit negatiu a l'entrada.

El Consell Executiu i el President de la Generalitat han d'assumir aquesta majoria que hi ha en el poble de Catalunya, majoria en la societat que avui s'expressarà —n'estem convençuts— aquí, en aquest Parlament, a través de la votació. I no ha de fer por el referèndum, i no ha de fer por el referèndum, molt menys quan aquest referèndum es pot perdre —és un debat democràtic, i aleshores es pot perdre—, però aquest Parlament, representant en aquests moments els interessos globals, generals del poble de Catalunya, s'ha de pronunciar.

Cal superar, per tant, la daurada mediocritat amb què moltes vegades actua el Govern de la Generalitat, mediocritat provincial, amb incapacitat d'abordar els problemes de caràcter estatal, els problemes a nivell d'Estat, els problemes que ens afecten especialment a nosaltres, en molts de casos, i els problemes de caràcter internacional; cal in-

cidir, intervenir en els problemes, per tant, de l'Estat perquè pensem que les urnes de la societat, més les del Parlament, diran clarament que no i exigiran un referèndum.

Vostès saben, com a argumentació final —i ho hem dit a bastament—, que hi ha actes de tot tipus en els quals estan participant centenars de milers de persones, actes de tot tipus, ho repeteixo, arreu de tot Catalunya. Vostès saben que els perills, amb l'entrada d'Espanya a l'OTAN, augmenten. Augmenten els perills a nivell internacional i augmenten els perills a nivell espanyol i català —ja ho hem argumentat a bastament—, es produeix un desequilibri quan des de l'any 54 no ha entrat cap país a cap de les aliances —de les dues aliances que hi ha— militars a nivell internacional. La dependència espanyola i, per tant, la dependència catalana i la pèrdua de capacitat democràtica, de capacitat autònoma de Catalunya, també augmenta, i les despeses econòmiques augmenten i en el moment en què a nivell internacional i a nivell espanyol i català hem de fer front a una sèrie de problemes, s'hi afegiran les despeses, les immenses despeses que reportaria, que significaria el fet d'entrar l'Estat espanyol a l'OTAN. Que nosaltres, des de Catalunya, des d'aquest Parlament, hem d'enfilat molt clara i molt directament per als objectius de viure en pau, de la pau, de ser independents a nivell d'Estat espanyol amb el que correspon aquí a Catalunya per la nostra autonomia i pels nostres continguts democràtics, inutilitzar aquests enormes recursos econòmics amb la creació de llocs de treball, amb la creació de cultura, amb la creació de millors condicions per a la salut i, en definitiva, per a l'existència dels nostres pobles. Impedir des d'aquest Parlament, i com a pronunciament també de caràcter profundament humanista, la degradació d'aquests ideals de l'humanisme, de la solidaritat i d'impedir que es paralitzi el progrés a través dels plantejaments que hi ha, en aquest cas en concret, de l'entrada d'Espanya a l'OTAN. Plantejaments que estan en funció d'una filosofia armamentista, que els senyors i senyores Diputats coneixen a bastament, que van en la línia d'una economia de guerra, d'una política de guerra a nivell internacional, i en el qual a nosaltres ens implica, degradant les possibilitats que té aquest país en concret i que tenim en el marc europeu, d'avançar cap a una societat més progressista que reculli el que són les veritables aspiracions d'aquesta societat.

Per tant, des d'aquest Parlament som un agent actiu en la línia de la lluita per la pau en concret, sense cap mena de limitació perquè siguem un país petit de sis milions d'habitants, en la línia del desarmament a nivell internacional, en la línia de la dissolució dels blocs militars, i en la línia de la solució pacífica dels problemes entre els Estats i entre els països. Però, a més a més, hem de ser conscients, en aquest Parlament, que connectem amb les profundes tendències i aspiracions europees —vostès, senyors del Govern, que són tan europeistes—, en la línia també de la lluita per la pau, pel desarmament i per la dissolució dels blocs. Hi ha no únicament moviments de masses importantíssims on els sectors populars i progressistes s'expressen, sinó també de governs concrets d'Europa, com és el pronunciament dels cinc governs nòrdics —ara segurament quatre, perquè un se'n va desenganxar—, i d'altres governs que estan plantejant també, ja, una línia clara d'o-

fensiva en defensa de la pau i en defensa del desarmament, en posicions concretes ja en relació amb la política armamentista que està intentant portar, intentant desenvolupar, intentant ampliar, el Govern dels Estats Units, el Govern del senyor Reagan, aquí, a Europa.

Per tant, en aquest sentit, nosaltres, des d'aquest Parlament, des de les nostres possibilitats, des de les competències estatutàries que tenim, hem de jugar també un paper polític de progrés actiu en la lluita per la pau i pel desarmament. Mobilitzar les idees de la pau contra les idees de la guerra és una cosa que no es pot, en aquests moments, defugir amb sortides tècniques, amb el que són les competències polítiques d'aquest Parlament, o amb el que no ho són, sinó que hi ha d'haver un clar pronunciament de tots i cadascun dels grups polítics d'aquest Parlament perquè l'opinió pública catalana sàpiga exactament què és el que pensa cadascun dels grups polítics, i sàpiga, en les properes eleccions, què és el que ha de votar en funció del que es defensi aquí.

Per tant, senyores i senyors Diputats, hem d'anar en la línia d'exigència d'un referèndum, perquè és el que interessa a Catalunya, perquè és el que interessa a Espanya, perquè és el que interessa a la lluita per la pau i el desarmament a nivell europeu.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Pel Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el Diputat senyor Alay.

El Sr. ALAY: Senyor President, senyores i senyors Diputats, la situació creada per la decisió del Govern de l'Estat d'incorporar Espanya a l'OTAN preocupa el nostre Grup perquè el poble no té, en aquest cas, la possibilitat d'expressar directament la seva voluntat.

Nosaltres volem fer constar clarament les nostres reserves sobre aquesta decisió. S'ha dit i es diu que això costarà a Espanya uns 5.000 milions de pessetes, però nosaltres en tenim seriosos dubtes. L'armament de l'exèrcit espanyol és avui molt antic i, si ens hem de posar a un cert nivell de dignitat per a compartir-ho amb altres països de l'OTAN, la renovació costarà molts més diners. De tota manera, creiem que aquests diners s'haurien d'emprar en plans econòmics de llarg abast per a pal·liar els efectes de la crisi econòmica a què el Govern de l'Estat no sembla tenir pressa per enfrontar-se. I això ens fa pensar que hi ha qui aprofita el fet que dos milions de parats són el millor aliat de la gran empresa per reduir la capacitat reivindicativa del qui treballa. L'entrada del nostre país a l'OTAN ens pot situar també en una posició difícil en els mercats internacionals, perquè, com va reconèixer el senyor Pérez Llorca en una entrevista amb Alexander Haig, els interessos d'Espanya a l'Orient Mitjà no són coincidents amb els dels Estats Units. Haurem obert una porta, la de l'OTAN; dubtosament obrirem la porta de la Comunitat Econòmica Europea, i poden tancar-nos la dels països àrabs. En fi, ens temem que res no hi anem a guanyar.

Es pretén que això no ha d'afectar la sobirania de l'Estat. Deia, fa pocs dies, el líder socialista grec Papandreu que no es comprèn com un país que no està a l'OTAN vulgui entrar-hi, ja que no es tracta solament del compromís de pertànyer a una aliança militar, sinó que l'OTAN és una estructura de poder que haurà d'interferir, d'alguna manera, es vulgui o no, en la política econòmica dels

països que en formen part. I això s'aprovarà a les Corts per majoria simple, quan per a moltes lleis cal la majoria absoluta. No es farà referèndum perquè la Constitució no obliga a fer-lo, encara que tampoc no ho impedeixi. I hauria estat bo de fer-lo perquè, en les qüestions de sobirania, el poble ha de tenir també la seva paraula. No veiem que sigui cap garantia per la democràcia, com ho palesen les situacions de la Grècia dels coronels i la Turquia actual. O les mateixes paraules d'altres personalitats de l'administració nord-americana, quan no van voler opinar sobre el segrest del Congrés dels Diputats del 23 de febrer, al·legant que era una decisió interna del nostre país. Gairebé és axiomàtic quan altres potències afirmen que això és un problema intern nostre, o practiquen el no-intervencionisme, com va succeir en la nostra guerra civil, el resultat és sempre en perjudici del nostre poble, que perd les seves llibertats.

El partit del Govern, en els dos darrers congressos, ha deixat molt clar que l'adhesió a l'Aliança Atlàntica era prioritària. Però ens preocupa que és a partir del 23 de febrer que el desig de prioritat es converteix en pressa, en una pressa sospitosa, tan sospitosa com perquè el 23 de febrer hagi marcat una fita tan important. Per què, si altres països d'Europa, fins i tot socialistes, formen part de l'OTAN, nosaltres no volem formar-ne part? Europa havia estat alliberada del nazisme i del feixisme, va rebre el suport d'uns recursos econòmics a través del Pla Marshal i també es va poder estructurar com a comunitat econòmica europea. Espanya no va ser alliberada del règim de Franco ni va rebre cap ajut econòmic del Pla Marshal, i no se'ns ha deixat incorporar al Mercat Comú perquè teníem una dictadura. Però ara que fa uns quants anys que no la tenim, tampoc no ens hi deixen entrar. Se'ns deixarà compartir els perills però no els avantatges. No podem acceptar d'entrar a l'OTAN, per fer, així, més fàcil l'entrada a la Comunitat Econòmica Europea. Això seria, per nosaltres, una iniquitat. Primer, entrem a la Comunitat Econòmica Europea i després parlem de si ens interessa l'OTAN.

És evident que dues potències, Estats Units i l'URSS, encapçalen els dos blocs militars susceptibles de protagonitzar una futura guerra mundial. És cert que més d'un país no podrà romandre neutral per causa de la seva situació geopolítica, o pel fet de disposar de recursos naturals. Per això, els qui són partidaris de la incorporació a l'OTAN argumenten que, per la situació estratègica d'Espanya, el nostre país hauria d'entrar-hi ara per poder estar en millors condicions de defensar-se. Nosaltres no volem que, d'entrada, el nostre país pugui ser un camp de batalla com va ser Europa en la Segona Guerra Mundial. Els països punta que participen en una guerra intenten fer-la sempre a casa dels altres. Gran Bretanya ho va fer en la guerra europea i Estats Units en la guerra mundial. Avui l'escenari ha canviat, i també han canviat les formes de guerra. Les dues grans potències, Estats Units i Rússia, estan allunyades geogràficament, però assequibles l'una a l'altra. Assequibles perquè avui no hi ha pràcticament distàncies que impedeixin els atacs massius. Però, de tota manera, s'han envoltat d'un conjunt de satèl·lits: Estats Units amb els països de l'OTAN i l'URSS amb els del Pacte de Varsòvia, que són una cobertura important dels

centres respectius de decisió. En una guerra convencional, és evident que, durant bona part del temps, serien aquests països el principal camp de batalla, i que podrien tenir un protagonisme important, perquè el factor potencial humà seria remarcable. Però en una guerra nuclear en què els recursos tecnològics que s'empraran per a la destrucció seran controlats per unes poques mans, el factor humà deixarà de ser decisiu. Un sol país podrà tenir cent, dues-centes o mil vegades més de poder real que un altre, amb independència de la seva població. I el valor d'aquest poder només serà mesurable en funció del seu nivell tecnològic, nivell que ha anat augmentat exponencialment, de manera que els països més pobres són cada dia més febles, i els països més rics són cada dia més forts. I aquest és l'eix de la qüestió. Perquè ni l'URSS ni els Estats Units compartiran amb els seus aliats tot el seu potencial tecnològic de cara a una guerra, i es reservaran el millor i el més eficaç per a la seva pròpia defensa. Això és fàcilment comprensible, perquè, al cap i a la fi, és una modalitat nova de fer la guerra a casa dels altres, fent que els seus efectes siguin més forts a fora que dins les seves pròpies fronteres. No ens enganyem, les grans potències compartiran amb els membres dels pactes militars respectius només allò que els convingui pel que fa a la tecnologia de defensa. En cas de conflicte mundial, cada bloc, en les primeres quaranta-vuit hores, pot llençar centenars d'enginyers nuclears sobre l'altre. I el que és ben segur és que de cent que es destinin sobre Estats Units o sobre l'URSS, cap o molt pocs arribaran al seu objectiu. Perquè seran desviats pel destinatari o es faran explosionar abans d'arribar. I sembla molt probable que, dels que es destinin a la resta dels països de l'OTAN o del Pacte de Varsòvia, un bon percentatge caurà sobre els objectius previstos, perquè la tecnologia per a la defensa serà més rudimentària. Són moltes les ciutats d'ambdós blocs que poden ser devastades, mentre que no ho seran en el primer atac les dels països no bel·ligerants. Potser després tots els països seran bel·ligerants, perquè no es podrà aplicar el principi de neutralitat, però és important que els països que no formen part de l'OTAN hagin evitat la gran devastació inicial que pot ser la més decisiva. Ningú no ens pot garantir que després que una vintena de grans ciutats del pacte de Varsòvia i de l'OTAN, però no d'Estats Units ni de Rússia, hagin estat inicialment destruïdes, les dues grans potències donin per acabada la guerra. És possible, entre d'altres coses, perquè amb la destrucció de les principals ciutats dels països satèl·lits s'hauran acomplert algunes de les finalitats econòmiques de la guerra, ja que per a la reconstrucció es posarien novament en marxa els mecanismes econòmics la fallida dels quals havia fet possible la guerra. I això cal tenir-ho present perquè podem ser víctimes d'un gran muntatge. Pertànyer a l'OTAN sempre ha estat perillós, però ho és molt més quan la situació de conflicte latent entre les dues grans potències canvia de signe. Fins a l'elecció del President Reagan sempre era Rússia la que tenia la iniciativa i exercia una pressió continuada sobre els Estats Units per comprovar la seva capacitat d'encaixar; només en un moment, quan l'afer de Cuba, i sota el mandat de Kennedy, es va arribar a una situació límit que no va tenir més conseqüència, però amb la qual Rússia va aconse-

guir conèixer quin era el llistó per sota del qual podia fer pressió sense fer perillar l'statu quo.

Bé, però ara això ha canviat, perquè és Estats Units qui pren la iniciativa, des de l'elecció de Reagan, i procedeix al rearmament accelerat i a pressionar sobre l'URSS. Aquest canvi d'actitud ens posa en una disjuntiva perillosa perquè avui no es coneix el llistó on se situa la capacitat d'encaixar de l'URSS, i qualsevol errada en el càlcul ens pot portar a un fatal conflicte que ningú, per suposat, no vol.

Avui, sense voler ser alarmista, la cosa va de debò, i si és així convé no estar alineat. Però per si no n'hi hagués prou, el mateix President Reagan, fa molt poques hores, acaba de dir que Europa serà el camp de batalla, ens ho ha confirmat. De tota manera, i perquè quedi ben clara la nostra posició, ens preocupen afirmacions com «OTAN, d'entrada no», o com «si s'entra a l'OTAN per majoria simple se'n sortirà per majoria simple». Bé, la primera sona a voler dir «no, però sí», i la segona voldríem que fos ratificada sense palliatius de cap mena: la trobem justa i estem disposats a subscriure-la, però no voldríem que fossin paraules que s'emportés el vent o que després caiguessin en l'oblit.

El nostre país s'hi juga molt i volem que les afirmacions es corresponguin unívocament amb les voluntats que s'han volgut expressar. I per acabar, conscients de les limitacions d'aquesta Cambra, pensem que és bo que es faci una declaració que expressi clarament la voluntat dels representants de la majoria del poble de Catalunya, i que ajudi que la Generalitat pugui rebre informació àmplia sobre els continguts de les negociacions i les seves conseqüències, i, com és natural, volem expressar també la nostra voluntat que hi hagi un referèndum per a conèixer l'opinió del país.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: En nom del Grup Socialista, té la paraula el Diputat senyor Reventós.

El Sr. REVENTÓS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, en nom del Grup Socialista demano a tots vostès el vot favorable a la Proposició no de Llei que nosaltres hem presentat amb contingut idèntic a la presentada pels Grups d'Esquerra Republicana i del Partit Socialista Unificat, relatives totes elles a l'ingrés de l'Estat espanyol a l'OTAN.

Si és idèntic el text de les nostres proposicions, també són semblants, com és lògic, encara que amb matisos, els nostres arguments. Per això, i fins i tot amb el risc de repetir algunes de les coses que ja han dit els Diputats senyor Frutos i senyor Alay, jo vull deixar ben clara quina és la posició socialista: mai no se sap si es pica ferro fred. Com tots vostès saben, aquesta Proposició conté dos acords. En el primer, la Cambra demana al Consell Executiu que vetlli perquè la Generalitat sigui informada de tot el que es refereix a l'entrada d'Espanya a l'OTAN. En definitiva, el que volem és que sigui degudament satisfet el dret reconegut per l'article 27.5 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. Algú pot pensar que amb aquest acord ens colloquem fora del terreny que ens correspon, que demanem alguna cosa fora de la nostra competència; no sé si algú, aquí o fora d'aquí, ho dirà, en tot cas això es dirà sense motiu perquè l'Estatut en aquest punt és clar: legitima la

Generalitat per a ser informada en l'elaboració dels tractats en allò que afecti matèries del seu específic interès. Es tracta, en primer lloc, doncs, que la Generalitat sigui informada, que en cap cas no vol dir que prengui decisions. Aquí no es tracta de qüestions que puguin només caure dintre de l'àmbit de la seva específica competència, el terme «interès» no és un concepte jurídic-polític com el de competència, és molt més ampli, és prou ampli perquè hi càpiga un tema com el de l'entrada a l'OTAN. Ningú, em sembla, no pot dubtar que per a la Generalitat i per a tot el poble de Catalunya poques coses tenen tan específic interès com la pròpia supervivència. És important i hi ha algun precedent en aquesta Cambra com per exemple ho és tota la temàtica del Mercat Comú i l'interès que el Parlament català li ha dedicat.

Amb el segon acord, la Cambra expressa un convenciment: ni més ni menys que abans de prendre una decisió de tanta transcendència caldria un referèndum mitjançant el qual la població expressés la seva voluntat. Que ningú no deformi el sentit de la nostra pretensió, que ningú, malèvolament, no pretengui fer-nos dir coses diferents de les que diem, que ningú no intenti presentar-nos com a invasors de les competències de les Corts Generals de l'Estat. Nosaltres, els socialistes, som molt respectuosos amb el paper que cada institució ha de jugar. Els nostres Diputats a Madrid han formulat ja, perquè allí els correspon fer-ho, totes les objeccions que tenim a la manera com el Govern està portant la qüestió de l'OTAN i les seves últimes pretensions. Allí hem dit ben clar «no a l'entrada d'Espanya a l'OTAN». Aquí ens limitem al que ens correspon, a expressar un convenciment: el de la necessitat de consultar la població. Creiem, a més, que traduïm el sentiment de la majoria del poble de Catalunya: el poble vol ser consultat i nosaltres tenim l'obligació de dir-ho ben clar, perquè som els seus representants. L'article 8.2 de l'Estatut ens dona raó i fonaments per a fer aquesta proposta. Tampoc aquí ningú no pot dir amb la mínima raó que ens excedim. Facilitar la participació de tots els ciutadans en la vida política —com diu l'Estatut— obliga, sempre dintre de l'àmbit de la seva competència, la Generalitat a ajudar el poble, a fer que la seva veu sigui escoltada en una qüestió en què veu coses tan fonamentals. Parlar i ser escoltat és la manera més elemental de participació política.

Qui ens pot, doncs, negar el legítim dret de portar aquest debat aquí, al Parlament de Catalunya? Ho farà algú només amb miraments formals que tampoc no hi són justificats? Els socialistes som respectuosos amb tot el que significa un Estat de dret. Som respectuosos amb la Constitució i volem una aplicació justa i responsable de l'Estatut. Però no som partidaris d'una interpretació mesquina de la llei quan estan en joc coses tan essencials com pot ésser l'existència mateixa d'un poble. Cal que recordem que el dret s'ha fet per a la vida i no pas a l'inrevés. Per això quan altres puguin ara aquí expressar la seva opinió, no ens agradaria sentir raons que s'assemblin a excuses o subterfugis; ens agradaria sentir el que pensen, sincerament, sobre el respecte degut a la voluntat del poble, sobre les formes de fer-ho, la participació de la vida política i, en els fons del fons, sobre les últimes radicals opcions que en definitiva són condició i clau d'allò que només són posicions tàctiques. Repeteixo que no és la nostra voluntat

sortir-nos de l'estricta marc de les nostres competències, però si aquí reclamem el dret de la població a expressar la seva opinió i la seva voluntat és perquè ens trobem davant d'un fet històric transcendental, que el Govern de l'Estat està tractant com si fos una qüestió de simple tràmit. I aquí hi ha el gran frau. El gran frau del qual són també responsables els partits que donen suport a aquest Govern, i que no podem deixar passar sense denunciar. La responsabilitat històrica d'arrossegar el nostre país cap a la destrucció inevitable, si un dia esclatés una guerra nuclear a Europa, no pot comptar amb la nostra complicitat ni amb el nostre silenci. Menys encara quan tenim la certesa, certesa em penso que tots vostès tenen, però que alguns obliden, que la població majoritàriament rebutja aquesta decisió i vol ser consultada.

No hem sentit cap raó vàlida per a negar aquest referèndum. Només una de sola per part del Govern, o dels partits que li donen suport, en aquest cas Convergència i Unió; en aquesta qüestió diuen públicament una raó, una raó molt clara: que perdrien el referèndum. Però aquest referèndum que s'està furtant al poble, ha fet un altre referèndum escandalós, el que destria els partits, els homes i les dones que estan a favor de la pau, per sobre de tot, i els que no hi estan. Avui ja ningú no s'enganya: l'opinió de la majoria està contra l'ingrés d'Espanya a l'OTAN, com a Europa, on comença també a ser majoritària la voluntat d'aquells que volen la negociació abans que la nuclearització i el que prepara la política actual d'Estats Units. I hi estan perquè saben que la pau en el món depèn avui d'un equilibri inestable entre dos grans blocs, i que afegir-se a qualsevulla dels dos és tant com trencar l'equilibri, tant com treballar per la guerra. I hi estan perquè saben que si entrem a l'OTAN seríem immediatament represaliats en cas de guerra, ni que es comencés lluny de casa, perquè el poble intueix que una opció neutralista o un arrencament polític no belligerant ens dona, encara que sigui petita, una esperança. I ho saben perquè saben que aquesta aventura poc assenyada té un preu prohibitiu per a la nostra economia en crisi.

Totes aquestes i moltes altres són les raons que el poble sent instintivament. Ja és greu que no se li faci cas, però qui no vol escoltar el poble, almenys, des d'una responsabilitat de govern, hauria de sotmetre's a la més alta instància del govern del món, a les decisions de l'Organització de les Nacions Unides de què formem part. I vull aquí insistir sobre una de les resolucions de les Nacions Unides, aquella que diu literalment que les aliances militars siguin dissoltes, com a primera etapa, que no es prenguin mesures que afavoreixin una expansió de les agrupacions militars existents. I aquesta és part d'una resolució de l'Assemblea General de les Nacions Unides presa el dia 12 de desembre de 1980, encara no fa un any, i votada pel nostre Govern. I ara el Govern espanyol vol reforçar una aliança militar. Just el contrari del que l'ONU prescriu i del que cal fer per a crear un clima necessari per a restablir les concicions idònies de cooperació i diàleg i per a posar en marxa una dinàmica que condueixi a un desarmament progressiu, simultani i controlat. Perquè tothom sap que aquesta és l'única fórmula vàlida, ara com ara, per a treballar per la pau.

Estem afortunadament de tornada del vell sofisme que

deia «si vols la pau prepara la guerra». Avui és diferent. O busquem la pau perpètua o tindrem la guerra definitiva, l'holocaust exterminador. Els Estats que s'organitzen per a la guerra fan la guerra, igual que les gallines posen ous; ja ho va dir un vell historiador, l'anglès Wells, i, per si fos poc, profeta. Tot, absolutament, tot, aboca a donar la raó al poble en la seva convicció i en la seva voluntat; bàsicament els arguments de mínima racionalitat, però ningú no hauria d'estar-se tampoc de parlar d'actituds morals. De tota manera, més val que cadascú, en això, es remeti a les seves pròpies escriptures. Alguns, per als quals hauria de ser lectura diària, trobaran aquest text que també vull citar literalment. Diu així: «Els armaments, com és sabut, se solen justificar adduint el motiu que si una pau és avui impossible no pot ser altra que la pau fundada en l'equilibri de les forces.» D'aquí resulta que si una comunitat política s'arma les altres també han d'armar-se en una carrera desenfrenada. Per això es diu, més endavant, en aquest text: «la justícia, el seny i la dignitat humana exigeixen urgentment que cessi la cursa d'armaments, que siguin reduïts simultàniament i recíprocament els armaments ja existents, que siguin bandejades les armes nuclears, que tots arribin finalment a un pacte de desarmament amb garanties mútues i eficaces». Això és el que va dir, fa vint anys, parlant sobre la pau a la terra, el Papa Roncalli, Joan XXIII, un home de pau i de concòrdia.

No dic res més, que cadascú s'examini i, si s'escau, es ruboritz.

Voldria, per acabar, recordar només una cosa que diuen els clàssics: «Millor i més segura és una pau certa que una victòria esperada.» La iniciativa del Govern és una acció suïcida, més amb els canvis que la política nord-americana està imprimint a l'OTAN en aquests moments. Però si no ho fos, és, com a mínim, un mal negoci, i trobo estrany que això no ho vegin els qui es mouen sempre per càlculs i especulacions fredes, per allò que es diu «sentit pràctic». No intentaré demostrar-ho. Seria en va en aquestes altures. Però no és en va aquí, al Parlament de Catalunya, que les forces d'esquerra, les que representen la majoria del poble, demanin per al poble la pau i la paraula. No és en va que el bon nom del nostre país faci honor a una tradició mil·lenària d'amor, de pau i de concòrdia. Fa mil anys Catalunya va escampar per Europa la memorable iniciativa de la pau i treva, que deturava la guerra i la mort. Els qui votem avui aquestes resolucions ens sentim justificats i fidels a les veritables senyes d'identitat de Catalunya.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: El Diputat senyor Cañellas, en nom del Grup parlamentari de Centristes.

El Sr. CAÑELLAS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, les proposicions no de llei presentades pels Grups parlamentaris del Partit Socialista Unificat de Catalunya, dels Socialistes de Catalunya i d'Esquerra Republicana de Catalunya cauen absolutament fora de les competències previstes per l'Estatut d'Autonomia de Catalunya com a corresponents al Parlament de Catalunya o a la Generalitat.

El Grup de Centristes de Catalunya afirma explícitament que aquesta mena d'iniciatives fan perdre credibilitat a les institucions autonòmiques catalanes, i més concreta-

ment al nostre Parlament. En definitiva, atorguen un fonament objectiu als enemics de la nostra autonomia, que poden instrumentalitzar aquestes proposicions no de llei com a falsament demostratives de l'abast real del nostre autogovern o crear falses perspectives en altres sectors de l'opinió pública catalana.

En conseqüència, senyor President, senyors i senyors Diputats, els Centristes ens veiem obligats a manifestar dues coses. Primer: donat el partidisme evident i la manca de competències en aquesta matèria del Parlament de Catalunya, no entrarem a discutir ni el contingut ni la forma de les esmentades proposicions no de llei. En segon lloc, anunciem que el Grup parlamentari de Centristes no participarà en la votació corresponent. Els Centristes, per coherència, no volem participar en aquest debat que no s'havia d'haver fet.

El nostre Grup parlamentari vol deixar ben clar el seu desig, repetit una i altra vegada, d'enfortir per tots els mitjans les nostres institucions autonòmiques. Lamenta profundament, al mateix temps, que s'utilitzi de forma no responsable el veritable àmbit que l'Estatut assenyala en el nostre autogovern per interessos partidistes aliens a l'autonomia catalana.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: En nom del Grup parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el Diputat senyor Alevedra.

El Sr. ALAVEDRA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, fa algun temps vàrem comentar que en aquest Parlament podríem fer un debat sobre l'OTAN, amb resolucions, però que potser no podríem legislar sobre el règim local dels nostres municipis o sobre l'estatut dels nostres funcionaris. Aquesta previsió que fèiem sembla confirmar-se avui en les seves dues vessants. Efectivament, estem fent un debat sobre l'OTAN, ja que tractem tres proposicions no de llei amb dues mocions incorporades a cadascuna d'elles. I, d'altra banda, la segona vessant, les competències sobre règim local i les mesures sobre funcionaris, entre recursos, harmonitzacions i bases detallades, queden molt condicionades i, probablement, limitades.

Que consti que, efectivament, el tema de l'OTAN és de primera importància, es pensi el que es pensi sobre la incorporació de l'Estat espanyol a l'OTAN. El que passa és que aquest Parlament, com a institució, no té cap competència sobre aquest tema. Es podran fer els equilibris interpretatius que es vulguin, amb el preàmbul de l'Estatut, amb l'article 8.2 i amb l'article 27.5 de l'Estatut. Però tot-hom sap, sense interpretacions jurídiques complicades, que afers estrangers i defensa, matèries a les quals fa referència l'OTAN, no són competència de cap institució autonòmica en el món ni tan sols de cap Estat federat o confederat. Això ho podem lamentar, però és així.

Nosaltres creiem, doncs, en un Parlament que porti fins al final i defensi a fons l'exercici de les seves competències, exclusives o no, però no creiem que el Parlament hagi de crear expectatives i, per tant, frustracions, en temes en els quals no té absolutament cap força d'obligar.

Els partits, evidentment, tenen les seves posicions; les exposen allà on cal, i per això nosaltres acceptem debats públics a Catalunya sobre el tema de l'OTAN. Però que

quedi clar que el Parlament, com a institució, no creiem que s'hagi de convertir ni en una tribuna qualificada per a temes que no són de la seva competència, ni en un instrument de la política de cada partit. Menys encara —perquè això seria greu— en un simple cercle d'opinió, ni tampoc en la constatació de certes majories, d'altra banda ja conegudes per endavant.

Per aquests motius el nostre Grup no entrarà avui, aquí, en el fons de la qüestió. Això sí, indicarem el sentit de les nostres votacions i el motiu. Evidentment, vull deixar assenyalat que hi ha arguments de pes per a rebatre alguns dels arguments donats, i arguments basats precisament en la defensa de la pau, en la defensa de la llibertat, de la democràcia i en la defensa d'Europa. Arguments, jo diria, fins i tot, trets, fàcilment trets i adaptats a la realitat espanyola, de discursos recents dels senyors Claude Cheysson, de Bettino Craxi, i d'Helmut Schmidt —cito líders i governants socialistes per allò que es diu d'opció d'esquerra. La situació espanyola podria aportar encara molts més arguments que aquests, que serien adaptació del que diuen avui aquests líders socialistes europeus, membres tots ells de la Internacional Socialista, i aquests arguments que aportaria la situació espanyola serien la consolidació de la democràcia, l'entrada a Europa, la funció de l'exèrcit.

Quant a la Proposició no de Llei concreta, la posició del nostre Grup quant al vot és sí al primer punt, és a dir, nosaltres estem d'acord que la Generalitat tingui el màxim d'informació, sobretot que l'OTAN és un organisme molt complex, amb vint-i-tres comitès, alguns dels quals, per exemple, fan referència a l'ecologia al Mediterrani, i amb això volia dir que la comparació amb la Comissió de Seguiment del Mercat Comú és totalment inexacta, perquè l'ingrés al Mercat Comú sí que fa referència a competències nostres com per exemple, tan sols vull dir indústria i agricultura.

Sobre el segon punt, ens abstindrem pels arguments ja dits de falta de competència.

Hi ha un tema, no obstant, per acabar, que voldríem deixar molt clar. Com a nacionalistes, malgrat el que hem dit, nosaltres volem marcar un clar respecte envers les majories que s'estableixin en aquest Parlament sobre temes no sectorials, i demanariem a altres Grups que fessin el mateix en temes de la màxima importància com, per exemple, els pactes autonòmics de concertació. Estem disposats a aprofundir en aquesta via, que és una via eminentment política, si realment és possible. Per marcar amb claredat aquesta intenció nostra, no votarem a Madrid contra una decisió política majoritària d'aquest Parlament.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Senyors Diputats, anem a passar a votació el text de les tres Proposicions no de Llei —text coincident, com hem dit— tal com ha estat presentat, ja que no hi ha cap esmena.

Suposo que els Grups proposants estaran d'acord que els textos que es votin siguin els paràgrafs finals, és a dir, allò que diu: «El Parlament de Catalunya acorda: primer (...), segon (...).

Passem, doncs, a votació, i, interpretant les paraules del Diputat senyor Alavedra, suposo que el Grup parlamen-

tari de Convergència i Unió demana votació separada del primer punt i del segon.

Els senyors Diputats, doncs, que estiguin d'acord amb el primer punt, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen en la votació?

El primer punt ha quedat aprovat per 100 vots a favor, 1 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar el segon punt.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

El segon punt de la Proposició no de Llei ha quedat aprovat per 62 vots a favor, 1 en contra i 38 abstencions.

Passem ara al següent punt de l'ordre del dia, que és la Proposició no de Llei sobre Mesures urgents de Defensa de la Salut dels Consumidors, presentada pel Grup Socialista.

En nom del Grup Socialista, té la paraula...?

El Sr. MARTÍN I TOVAL (*de l'escó estant*): Senyor President, el Diputat que parlarà està fora de la Sala. Se l'ha cridat i de seguida vindrà, senyor President. (*Rialles. Pausa.*)

El Sr. PRESIDENT: Senyor Capdevila. Una qüestió d'ordre?

El Sr. CAPDEVILA (*de l'escó estant*): Senyor President, el nostre Grup parlamentari, per cortesia parlamentària, subscriuria la petició feta pel Portaveu socialista.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Aleshores se suspèn la sessió per cinc minuts.

(*Se suspèn la sessió a tres quarts menys un minut de sis i es reprèn quan manquen dos minuts per a un quart de set de la tarda.*)

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

Proposició no de Llei sobre Mesures Urgents de Defensa de la Salut dels Consumidors

Som en el cinquè punt de l'ordre del dia: Proposició no de Llei sobre Mesures Urgents de Defensa de la Salut dels Consumidors, presentada pel Grup Socialista.

En nom del Grup Socialista té la paraula per a defensar la Proposició el Diputat senyor Lluís Garcia.

El Sr. GARCIA: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, el Grup Socialista ha presentat a aquesta Cambra una proposició no de llei sobre defensa de la salut dels consumidors. Aquesta proposició conté un conjunt de mesures urgents que el Consell Executiu ha d'aplicar per tal d'iniciar el camí de resoldre els greus problemes que els ciutadans de Catalunya i els consumidors tenim avui plantejats.

Crec que no cal recordar a aquesta Cambra que els més de 15.000 afectats, prop de 170 víctimes i unes greus repercussions en l'ordre laboral i del crèdit dels nostres productes a Europa són el tràgic i nefast balanç de la síndrome tòxica o enverinament massiu per consum d'oli

comestible adulterat amb l'oli de colza desnaturalitzat. Avui dia el ciutadà, el consumidor de Catalunya que ha tingut la fortuna de no veure's afectat tràgicament i directament per la síndrome tòxica, es troba sotmès, dia a dia, a una gran quantitat de notícies que tracten d'escorxadors clandestins, d'adulteracions de llet, de formatges, d'alcohol, d'intoxicació per musclos i tants altres aliments. Llistes negres de productes suposadament adulterats, cosa que li provoca una enorme i gran inseguretat. No hi ha cap garantia que els productes que es consumeixen no atemptin contra la salut dels ciutadans de casa nostra.

Senyores i senyors Diputats, cal posar fi a aquesta situació d'inseguretat, de manca de garanties i d'absència d'una informació veraç. És necessari que aquest Parlament de Catalunya prengui les mesures adients i que el Consell Executiu les apliqui a fi que els ciutadans, els consumidors recobrin la seguretat perduda en el bon estat dels productes que es consumeixen a Catalunya i que les indústries de l'alimentació tinguin garanties que els seus productes compleixen les normes vigents de qualitat.

La Generalitat pre-estatutària ja tenia competències en matèria de salut pública, en matèria d'inspecció, en matèria d'higiene alimentària. Avui, el Consell Executiu de la Generalitat té competències àmplies per a solucionar aquest greu problema que afecta tots els ciutadans de Catalunya. I pot fer-ho. Però, què ha fet el Consell Executiu? Es podrà dir que la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social ha dut a terme diferents campanyes de promoció i de prevenció de la Salut; es podrà dir que el Consell Executiu ha creat una comissió d'experts en aquesta matèria; també es podrà dir que el Ple del Parlament, sobre l'orientació política general del Consell Executiu, va aprovar una moció relativa al control alimentari, malgrat que en aquest debat recent en aquesta Cambra el tema alimentari va ser tocat de passada i va sortir amb una esmena, amb una proposició o resolució que va ser votada per una majoria d'aquest Parlament.

Aquesta actuació concreta del Consell Executiu, des del nostre punt de vista —el del Grup Socialista— no ha estat suficient. Cal recordar que un dels aspectes importants del conjunt dels arguments dels diferents Grups parlamentaris en el recent debat en el Congrés de Diputats sobre les síndromes tòxiques era el caos administratiu, l'existència d'una pluralitat d'organismes i de cossos: inspectors de l'agricultura, inspectors en indústria, en sanitat, tots ells descoordinats. Hi ha gent que treballa, però ho fa aïlladament i desconnectadament. És evident que la mateixa resolució del Congrés de Diputats, en la sessió tinguda el dia 18-IX-81, en què s'aprovà la necessitat d'un tractament unitari de la producció, transformació i distribució dels productes alimentaris, per procedir a la creació d'un Ministeri de l'Agricultura, Pesca i Alimentació, així com la necessitat de reestructurar els serveis i les unitats administratives actuals, competents en matèria d'investigació, inspecció i sanció, ho reconeixen.

És evident que el Consell Executiu de la Generalitat, que hauria pogut evitar els vicis i una administració i una organització de l'Administració central, ja que estem, recordem-ho, en un procés de construcció d'una administració pública autònoma nova, s'ha limitat a copiar l'estructura orgànica de l'Administració central, que ha

demonstrat, mitjançant aquest greu problema de la síndrome tòxica, la seva insuficiència i la seva desorganització. Conseqüentment, és necessari i urgent solucionar aquest desfasament per a fer possible una administració autònoma moderna, eficaç, que ofereixi garanties, protecció i seguretat al ciutadà, al consumidor de Catalunya.

Permetin-me, senyores i senyors Diputats, que de forma breu faci unes reflexions sobre el sentit de la nostra Proposició no de Llei de Defensa de la Salut dels Consumidors.

Les mesures contingudes en la nostra Proposició no de Llei tenen dos nivells molts clars. Un primer nivell, el legislatiu, és a dir, la creació d'un marc que permeti la instauració d'un sistema racional complet i eficaç de protecció de la salut dels consumidors, i un altre nivell, administratiu, és a dir, les mesures que s'han de posar a la pràctica immediatament mitjançant l'adequada reestructuració administrativa i establint les necessàries relacions de col·laboracions i coordinacions amb l'Administració local i amb l'Administració de l'Estat. Cal, en el termini de dos mesos en la nostra Proposició no de Llei, que es presenti al Parlament un projecte de llei que, d'una manera racional, coherent, creï les estructures i els mecanismes perquè els aliments arribin als consumidors amb les màximes garanties per a ser consumits sense perill. Això només es podrà aconseguir amb la reforma de les actuals estructures que han demostrat ésser del tot ineficaces i amb massa mancances i incoherències. Tot això, la protecció del consumidor, exigeix que la reforma de l'actual sistema d'higiene i control alimentari es faci a partir de la necessària clarificació i distribució de competències de la Generalitat i, en concret, dels seus Departaments a què es refereixen la inspecció i el control alimentaris.

L'aplicació de les mesures adequades de descentralització i de desconcentració: en aquest sentit, hem de potenciar, no n'hi ha cap dubte, l'activitat de vigilància i de control de les corporacions locals per part dels ens que són més a prop de la problemàtica alimentària i que, per tant, poden detectar abans que ningú les irregularitats i les anomalies que es produeixen. Així mateix, l'aplicació urgent: hi ha la necessària reestructuració de les Conselleries de la Generalitat, a fi que les funcions d'inspecció, les funcions de control alimentari no estiguin disperses, no estiguin descoordinades, ni caiguin en els mateixos defectes, que he anomenat abans, i vicis de l'Administració de l'Estat. Per tot això creiem que és necessari un únic òrgan administratiu que exerceixi les diferents funcions de control alimentari.

Avui encara, és l'Administració local la que té unes competències i unes possibilitats legals i reals de portar a terme un control sanitari, però la manca de mitjans materials i personals fa que la funció pública sanitària local no pugui complir les tasques que legalment té assignades. Per tal de poder solucionar aquestes deficiències la Generalitat ha de procedir a inventariar les necessitats dels funcionaris locals i a prendre totes les mesures necessàries per a solucionar-les dins del marc de les competències que l'Estatut de Catalunya atorga, que, més endavant, s'hauran d'adequar a la normativa estatal sobre funció pública. Un altre punt essencial de la nostra Proposició no de Llei de defensa de la salut dels consumidors és el de garantir que

el consumidor serà degudament informat quan ho necessiti. Per això, cal la creació dels centres d'informació per als consumidors sobre higiene alimentària, sens perjudici que, posteriorment, aquests centres amplïin les seves funcions informatives a altres camps relacionats amb la defensa dels consumidors. Però la greu problemàtica que tenim plantejada avui del frau alimentari fa necessari que aquests centres comencin a funcionar com més aviat millor.

Així mateix, quant al decret del mapa sanitari i les seves previsions, entenem que és un instrument important de treball, d'una vàlua important, i, per això, nosaltres hem proposat que aquests centres d'informació per als consumidors coincideixin amb les àrees de salut definides en el mapa sanitari. Això, és evident, sens perjudici del que definitivament estableixi la Llei de Política Territorial o el mateix estatut del consumidor, que esperem que es presenti al més aviat possible a aquesta Cambra.

Un altre aspecte fonamental de la nostra Proposició no de Llei fa referència a la necessitat de realitzar un estudi sobre la qualitat i les necessitats dels laboratoris de salut pública. Aquest estudi ha de ser un element de treball per a l'elaboració d'un pla territorialitzat de laboratoris de salut pública, com a instrument d'organització de les seves competències, de manera que pugui ésser degudament cobert, per la seva actuació, tot el territori de Catalunya. Donades l'actual configuració i la competència dels laboratoris de salut pública, cal que el Consell Executiu elabori urgentment un pla de territorialització de laboratoris, sens perjudici de la seva ordenació i disposició en el futur Pla Territorial general.

Aquest serà el conjunt d'intencions, el conjunt de mesures que ha motivat el Grup Socialista a presentar aquesta Proposició no de Llei a la Cambra, tenint en compte quina era la problemàtica que tenim plantejada avui a nivell de consumidors, a nivell de ciutadans de Catalunya, que és la d'una greu inseguretat, una greu preocupació, i una manca d'informació que, si més no, els situa en una posició d'indefensió davant la quantitat de notícies, davant els fraus que es cometien en matèria alimentària.

Per acabar, senyores i senyors Diputats, vull dir que el Grup Socialista considera, com una mesura absolutament urgent, la necessitat, des d'aquest Parlament, que el Consell Executiu acabi amb aquesta situació d'inseguretat, amb aquesta situació de desprotecció i amb aquesta desinformació en què avui viuen els ciutadans de Catalunya, els consumidors, el poble de Catalunya. Per això, per acabar amb aquesta situació, el Grup Socialista ha presentat aquesta Proposició no de Llei i demana la seva consideració a tots els Grups de la Cambra.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Han presentat esmenes a aquesta Proposició no de Llei tots els Grups parlamentaris. Les seves intervencions, doncs, les farem per l'ordre habitual. En nom del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el Diputat senyor Subira.

El Sr. SUBIRÀ I ROCAMORA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, el Grup parlamentari d'Esquerra Republicana ha presentat algunes esmenes a aquesta Proposició no de Llei sobre Mesures Urgents de Defensa de la Salut dels Consumidors. A la mesura ter-

cera, nosaltres hem presentat una esmena; es tracta de modificar el text originari, suprimint, exclusivament, la paraula «producció», perquè entenem que aquesta paraula producció podria ser interpretada com a producció industrial o elaboració de productes alimentaris, tal com després es deriva també de la paraula «manipulació» y del concepte d'emmagatzematge d'aliments. Pensem que «producció» també podria incloure els agricultors, que són productors, i la seva funció, que és de producció. Són uns productes naturals, els del camp, fets a través d'un sistema natural, que creiem que no haurien de ser inclosos en aquest inventari que aquí es proposa. De manera que nosaltres exclusivament ens cenyiríem a suprimir la paraula «producció», o bé, en tot cas, seria motiu això de dir «producció industrial», però el text, tal com està, no ho preveu ni en parla.

Pel que fa a la mesura quarta, en demanem la supressió total, ja que aquestes condicions que aquesta mesura preveu podrien, precisament, fer el contrari del que, en principi, està pensat, ja que, utilitzant una certa picaresca, es podria afavorir els adulteradors en el sentit d'afavorir principalment els magatzemistes de productes que tinguin més quantitats dipositades o en males condicions potser procedents de compres de materials adulterats. Creiem que haurien de seguir una altra via aquests casos, i no precisament la mesura que es proposa. De manera que nosaltres proposem la supressió total d'aquesta mesura quarta.

Quant a la cinquena, ens sembla que el text proposant és excessivament concretat i pensem que s'hauria de deixar d'una manera més generalitzada. Radicar aquesta mesura d'acord amb el Mapa Sanitari de Catalunya podria ser convenient, però probablement convingui fer-ho al seu dia, d'acord amb la futura divisió territorial, ja que l'aprovació del Mapa Sanitari no vincula encara la Generalitat amb el tema concret de la divisió territorial. De manera que, això, hauriem de deixar-ho per a més endavant. En realitat, el Mapa Sanitari va ser creat amb una finalitat superior a la d'un control alimentari. D'altra banda, no pensem que necessàriament la unitat administrativa que es proposa crear hagi de dependre de la Conselleria de Sanitat en exclusiva, ja que podria ser, en tot cas, un organisme dependent de Presidència, perquè les seves accions afecten diversos departaments com, per exemple, Governació, Agricultura, Política Territorial, Indústria, etc. No pensem que hagi de caure tot en mans de la Conselleria de Sanitat.

Sobre la sisena, proposem canviar «laboratoris de salut pública» per «laboratoris de control alimentari». Aquí estem tractant de la defensa de la salut dels consumidors i de l'abast del control alimentari. Pensem que la salut pública té uns aspectes sanitaris preventius, clínics o de seguiment de morbiditat, entre ells els laboratoris de salut, i que escapen d'aquest àmbit, ja que la salut pública s'ha d'integrar en una organització sanitària pròpiament dita, tan complexa que aquí no hi cap la seva definició. En tot cas, els laboratoris, doncs, que aquí es preveuen de salut pública, proposem que siguin dits «laboratoris destinats al control alimentari».

Finalment, quant al punt segon del paràgraf segon, nosaltres proposem la supressió de tot el text d'on diu

«aquest pla» fins al final. Diu: «aquest pla s'ajustarà a la territorialització prevista en el Mapa Sanitari, de manera que cada àrea de salut pugui disposar en el futur d'un laboratori de salut pública». Estem en el mateix problema que he citat abans, que preveu una divisió territorial, que el Mapa Sanitari actual és provisional, de manera que fins que no s'hagi definit el Parlament sobre la divisió territorial de Catalunya no ho podem contemplar —seria això pressuposar que Catalunya està dividida ja territorialment i acceptar-ho quan aquest Parlament encara no s'hi ha pronunciat.

Sobre la setena, demanariem que, tal com està redactada, s'hi pogués afegir concretament la redacció: «en l'àmbit dels seus serveis territorials». Nosaltres pensem que és convenient que precisament en els serveis territorials que tingui la Generalitat, i no fora d'ells, és on s'ha de fer, precisament, on s'han de prendre aquestes mesures i fer l'inventari que es demana, de manera que la necessitat de personal de cossos sanitaris locals i el personal adscrit al control alimentari en la inspecció de mercats, a partir de la informació subministrada per les corporacions locals i altres òrgans competents, es faci a través d'aquests serveis territorials de la Generalitat i no d'unes altres entitats. També demanem la supressió total del paràgraf i dels apartats a, b i c del segon paràgraf i dels apartats subsegüents, i demanem aquesta supressió perquè si el Consell Executiu ha de presentar un projecte de llei seria ja pressuposar un contingut de la llei, i, en tot cas, en discutir-se aquesta llei es podran introduir aquells elements que es creguin necessaris; tots els partits podran fer-ho i no cal ara, doncs, pressuposar quin contingut ha de tenir una llei que s'ha de presentar.

De tota manera, la distribució territorial dels laboratoris s'hauria de fer després d'un estudi molt aprofundit; nosaltres pensem que algun tipus de control alimentari no es podrà fer en tots els laboratoris territorials, els que vinguin, sinó que s'hauran de fer en laboratoris superespecialitzats i evidentment centralitzats.

A la mesura vuitena, nosaltres proposem un nou text que diria: «El Consell Executiu organitzarà, en el marc de l'Institut d'Estudis de la Salut, un servei destinat a la formació, la preparació i el reciclatge del personal de la inspecció sanitària.» Pràcticament això està contingut en el text que es proposa, i nosaltres l'únic que fem és una supressió de les paraules «i de manera continuada». Pensem que dir «de manera continuada» podria, d'alguna manera, representar el que és la formació continuada, però no en fa esment. Aleshores, «de manera continuada» és un condicionament que creiem innecessari tal com està redactat.

Sobre la mesura novena, nosaltres suprimiríem tot el text; ja hi ha acords del Parlament sobre el tema dels escorxadors, i ben recents, del 25 de setembre, i una moció que ja està fins i tot publicada en el *Butlletí* número 44 d'aquest Parlament. Aleshores, la moció aprovada per aquest Parlament sobre escorxadors millora l'àmbit d'acció que suposa aquesta mesura que es proposa, i igualment també pel que fa a la segona part de la mesura desena que fa referència a moció sobre escorxadors i accions puntuals de control sobre escorxadors. I la primera part de la mesura desena creiem que és una redundància de totes les altres mesures, fins ara dites, de les vuit primeres, de manera que

creiem que es podria suprimir totalment la mesura desena.

Res més. Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: En nom del Grup Centrista té la paraula el Diputat senyor Panisello.

El Sr. PANISELLO: Senyor President, senyores i senyors Diputats, el Grup de Centristes ha rebut amb molt bona impressió la Proposta no de Llei del Grup Socialista sobre la defensa de la salut dels consumidors. Aleshores, nosaltres, abans de començar a puntualitzar i examinar les esmenes que nosaltres hem presentat a aquesta Proposta no de Llei, voldríem dir que, aquestes mesures urgents, les trobem encertades, les trobem oportunes, com a compàs d'espera o com a manera d'omplir el buit que hi ha en aquest moment, un buit que realment és urgent de cobrir, fins que es presenti i s'aprovi la nova llei que el Consell Executiu portarà a aquest Parlament.

Aleshores, baixant concretament a analitzar les esmenes nostres, hem posat una esmena a la primera mesura, al paràgraf primer, on es diu que el projecte de llei que ha de presentar el Consell Executiu s'ha de portar a cap en un termini de dos mesos. Això, a nosaltres, per l'amplitud i l'envergadura d'aquesta llei, ens sembla un espai relativament curt, i proposem que aquest espai arribi a ser de quatre mesos. Això té una altra finalitat, perquè examinada tota la Proposta no de Llei ens trobem algunes mesures que, si es fixa un termini de quatre mesos, passaria, podria passar molt bé que algunes d'aquestes mesures urgents no poguessin sortir si la llei es promovia i sortia en dos mesos. Evidentment, em sembla que el caire just és el de quatre mesos i aquesta és la nostra proposta respecte a això.

Quant a la mesura segona, nosaltres també hi posem una esmena que diu «que estiguin integrats», parla que «en una única unitat administrativa». Aleshores, quant a aquesta Proposició de Llei que fa esment al control sanitari, a la higiene i sanitat dels aliments, nosaltres entenem que si ens hem de concretar exclusivament en aquest punt, si ha de ser una sola unitat administrativa, aquesta unitat administrativa ha de ser exclusivament dependent de la Conselleria de Sanitat, si exclusivament parlem d'higiene i sanitat dels aliments. En l'apartat tercer, en la mesura tercera, es fa al·lusió a altres tasques que no són estrictament la higiene i la sanitat, sinó el control dels aliments, la producció, etc. Aleshores, vol dir que una única unitat administrativa que absorbís tot aquest aspecte d'activitats no ens sembla adient. Per tant, nosaltres, la nostra esmena concreta a la mesura segona fa referència exclusivament a temes exclusivament sanitaris i d'higiene. En tal cas sí que creiem que hauria de ser recollit tot en la Conselleria de Sanitat. Quan es parli d'altres temes, d'altres aspectes del control de l'alimentació, aleshores, haurà de ser competència de les diverses Conselleries que hagin de tenir participació en el control de l'alimentació d'una manera general.

A la mesura tercera, nosaltres hi hem fet també una esmena, un additament, perquè creiem que es parla del registre, del registre unificat i actualitzat. Estem d'acord que s'ha de fer un registre de tot el que fa referència a la gent i a les persones que estan actualment en contacte amb tota la manipulació d'aliments, això és certament imprescindible. No obstant això, nosaltres aniríem una mica més enllà de

tot això, i amb la nostra modificació diem que al mateix temps es procedirà a la planificació i corresponent publicació de les necessitats actuals i de tot el que fa referència al control del consum alimentari; és a dir, nosaltres pensem que aquestes mesures urgents la base important que tenen és fer una anàlisi, una anàlisi ràpida, urgent i exhaustiva de les necessitats, de les possibilitats actuals, de l'ordenació d'aquestes necessitats. I, evidentment, el registre forma part de tot aquest context; sobretot és una part, no tota la part, d'aquesta anàlisi.

A la mesura cinquena nosaltres fem també, proposem una modificació del text amb una supressió pel que fa referència a l'aplicació de l'àmbit territorial d'aquests centres d'informació, que no creiem que en aquest moment es puguin adaptar al Mapa Sanitari que no té res previst sobre aquest aspecte. També, perquè el Mapa Sanitari, de qualsevol manera, és un mapa sanitari, orientatiu, bàsic, de gran importància, però que marca uns trets generals, però no de cap manera específics que puguin condicionar en aquest moment l'establiment d'uns centres informatius a un o altre lloc, nosaltres també creiem, i ho indiquem en una de les nostres esmenes, que ha d'estar en relació amb les necessitats de cada municipi, o dels agrupaments de municipis. I, aleshores, basats en aquestes necessitats, crear —i segons les necessitats de la població— uns més o menys centres d'informació, els que facin falta, perquè el consumidor tingui realment a prop allò que li fa falta amb tota facilitat de coneixement del que està succeint.

Hem fet una altra esmena a la mesura sisena, on diu, estrictament modificar, on diu: «el Consell Executiu farà i publicarà un estudi». Bé, nosaltres creiem que el Consell Executiu fa els estudis que calgui, els que ha de menester, però el que nosaltres entenem que el Consell Executiu ha de publicar és la xarxa definitiva, és l'establiment definitiu d'aquests llocs, d'aquests laboratoris, la seva dotació, la seva constitució, el personal que han de tenir, no pas l'estudi. L'estudi no ens resol res, el que resol, al seu moment, és la publicació definitiva de la resolució del Consell.

A l'esmena sisena també fem una supressió de tot allò que fa referència una altra vegada a la distribució territorial pel motiu que ja hem exposat abans.

A l'esmena setena, nosaltres proposem la supressió de tota l'esmena, de la mesura setena, perquè amb l'additament que posem a la mesura tercera, en tant que fa referència que s'han de fer no solament els registres sinó un estudi complet i una anàlisi total de les necessitats actuals, creiem que està en gran part inclosa la mesura setena. I, quant a la segona part, als punts a), b) i c) d'aquesta mesura, nosaltres creiem que no són adients al moment actual perquè no entenem que siguin mesures urgents. No són mesures urgents; és a dir, tot el que sigui veure com s'ha de fer, com s'han de delimitar les incompatibilitats, les condicions d'ingrés, etc., del personal, això és una cosa que en tot cas serà més o menys reglamentària, serà una cosa que s'haurà de fer després de la llei o d'acord amb la llei, però no creiem que sigui una mesura urgent. Tampoc, i pel mateix motiu també, no fem una esmena a la mesura vuitena, perquè entenem també el fet que la Generalitat pugui fer —evidentment ho pot fer, i creiem adient que ho faci— un centre de formació a l'Institut d'Estudis de la Salut, etc., però de cap manera tampoc no entenem que sigui

una mesura urgent. Nosaltres voldríem, en resum d'aquesta exposició nostra, voldríem dir que aquestes normes haurien de ser al més concretes possible, perquè siguin al més eficaç possible; és a dir, procurant eliminar totes aquelles coses que puguin ser desenvolupades d'una manera secundària, sense que calgui incloure-les ara amb una urgència d'un límit total, com s'ha exposat al principi, de quatre mesos.

Nosaltres, per acabar, voldríem dir que estem d'acord en línies generals amb aquesta proposta, i excepte en algunes matisacions, com hem puntualitzat, nosaltres voldríem dir que creiem molt necessari que es porti a cap, que es faci una anàlisi molt aprofundida de la situació actual, que es faci un registre, que es faci un inventari de la nostra situació; i una vegada conegut això, que es faci una ordenació d'aquesta situació actual, que no hi és, i aleshores s'estudiïn les necessitats, les necessitats jo diria imminents, que n'hi ha, les necessitats a curt termini i la informació. I això és el que s'ha de portar a cap, senyores i senyors Diputats, en aquests quatre mesos; posteriorment, la presentació de la llei i després parlarem de les necessitats futures.

Res més. Moltes gràcies. Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: En nom del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat té la paraula el Diputat senyor Espasa.

El Sr. ESPASA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, és obvi i a ningú escapa que el tema de la protecció de la salut dels consumidors és avui dolorosament present i important al nostre país. Nosaltres hem donat i donem suport a la Proposició no de Llei socialista. Hi hem presentat, però, unes esmenes, unes esmenes que tenen, volen tenir, el sentit del rigor administratiu i polític, no pas la discrepància, però sí el rigor administratiu i polític. I aquest rigor administratiu i polític, el tenim i el defensarem perquè som, si no els primers, tant com els primers, desitjosos de manifestar la nostra voluntat política de preservar, efectivament, la salut dels consumidors, i preservar efectivament la salut dels consumidors de productes alimentaris vol dir, entre altres coses —i després en fer referència a les esmenes m'hi tornaré a referir—, separar el control sanitari dels aliments d'altres tipus de control que també cal tenir, i cal preveure sobretot el cicle de la producció dels aliments. I és des d'aquesta perspectiva, de rigor administratiu i rigor polític, que nosaltres plantejem les nostres esmenes, que ara passo a detallar.

A la proposta primera de la Proposició no de Llei que ens ocupa, es parla que es presenti un projecte de llei d'higiene alimentària, i la nostra proposta, coincident en això amb altres Grups, és de parlar d'un projecte de llei de control dels aliments. Parlar d'higiene alimentària, si s'és rigorós, implica parlar de modificació del codi alimentari, i les competències en sanitat, com a cap Diputat d'aquesta Cambra no se li escapa, són concurrents —article 17.1 de l'Estatut—, i tot i que nosaltres —i em sembla que n'hem donat proves— no acceptem la cautela de legislació prèvia per part de l'Estat, que certa doctrina tendeix a posar com a normal, o que certes lleis pretenen imposar com a normal, és evident que per rigor i per seriositat dels temes que ens ocupen, no podem plantejar-nos de fer una llei d'higiene alimentària que implicaria, entre altres coses, delimi-

tar el que se'n diuen reglaments tècnico-sanitaris de la producció dels aliments bàsics o de les substàncies bàsiques que després apareixen en forma de productes alimentaris, sense entrar en un desgavell administratiu molt seriós. Dit entre parèntesis, cal recordar que en el nostre Estat la reglamentació, una de les reglamentacions tècnico-sanitàries que no hi ha encara com a desenvolupament del codi alimentari en vigor, és, oh sorpresa!, la reglamentació tècnico-sanitària de l'oli i els greixos, cosa que potser explica algun dels fets que han passat darrerament.

En canvi, sí que és possible, i fins i tot creiem que necessari, elevar a categoria de llei el que fou l'Ordre del 19 de febrer del 80, publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat*, número 48, del març de 1980, sobre control sanitari de la indústria i productes alimentaris, que, d'altra banda, és la normativa avui vigent a Catalunya, normativa que ha servit, entre altres coses, per a descobrir i perseguir els fraus de la carn a Lleida i a Girona. Ordre que va ser aprovada el febrer del 80, publicada el març del 80, i després m'hi tornaré a referir perquè, dissortadament, en presentar aquesta Proposició no de Llei, no solament s'han ignorat, sinó que s'han desconegut alguns dels preceptes importants que conté aquesta Ordre, i que avui són ja d'aplicació a Catalunya. I gràcies, precisament, a aquesta aplicació, ha estat un èxit, jo penso, del descentrament polític que representa l'autonomia que, amb promptitud i amb eficàcia, hagin estat descoberts uns determinats fraus —els de la carn— a Catalunya, per funcionaris de la Generalitat de Catalunya, els dependents de la Direcció General de Salut Pública i, més concretament, del Servei d'Higiene Alimentària.

D'altra banda, proposem dir control alimentari, en parlar de la llei, i no higiene, perquè és més ampli que control sanitari dels aliments, sense renunciar a la indeclinable parcel·la sanitària d'inspecció i control dels productes alimentaris, que s'ha de mantenir separat. A Europa, com es diu moltes vegades, hi ha ministeris d'agricultura i alimentació; això és cert, però no és menys cert que el control sanitari d'aquests aliments, produïts en aquests Estats que tenen ministeris d'agricultura i alimentació, continua pertanyent als departaments de sanitat, es diguin com es diguin en aquests països.

A la mesura segona, perdó, la nostra esmena número 2, a l'apartat b) de la mesura primera, és coherent amb la nostra esmena número 3, que ara m'hi referiré, a la proposta segona de la proposició no de Llei socialista, quan parla que cal fer una única unitat administrativa que vetlli per això. I nosaltres diem que això no cal, que això és sobrer, perquè aquesta unitat administrativa ja existeix, és la que creava la repetida Ordre del 28 de febrer de 1980, és el Servei d'Higiene Alimentària de la Direcció General de Salut Pública, portat admirablement pel seu cap de serveis, amb una eficàcia que ja voldria jo que fos estesa a totes les unitats administratives de la Generalitat de Catalunya. I dir també que no és bo confondre competències comercials d'agricultura, d'hisenda i sanitàries, encara que totes elles conflueixen en un mateix tema, en una mateixa matèria, en aquest cas els aliments. Perquè, si no, podríem caure en allò que se'n podria dir idealisme administratiu i pensar que una única unitat administrativa pot tenir competències sobre aspectes tan diferents com el comerç exte-

rior, els aspectes hisendístics —d'hisenda—, els aspectes de comerç interior, els aspectes de producció agrícola i, finalment, els aspectes de producció alimentària. La norma general de la producció de textos legislatius és la de l'especificitat i la de la unitat tant com sigui possible, i una unitat administrativa que pretengués abastar tot aquest immens cicle, complex i difícil, i que cal vigilar com més millor, de la producció dels aliments ens podria portar, repeteixo, a una posició d'idealisme administratiu, però no d'eficàcia política i administrativa, en la prevenció, repressió i control dels fraus. Perquè en el que hi ha al darrera de tot el que estem discutint, senyores i senyors Diputats, en aquesta Proposició no de Llei, el frau de l'oli de colza, com tots vostès saben, hi ha responsabilitats molt clares, molt concretes i molt específiques —en la meua opinió, malauradament encara poc delimitades i poc demostrades en debats que s'han produït fora d'aquesta Cambra—, en matèries tan diferents com són el comerç exterior, la hisenda, la indústria i, finalment, també el control sanitari dels productes que es destinaran, o que es destinen, al consum humà. Fer unitats administratives que pretenguin abastar aspectes tan diferents de la realitat quotidiana i administrativa d'un cicle tan ampli com és, des de la producció —ha estat citat aquí per un Grup—, des de la producció agrícola fins al consum en una única unitat administrativa, nosaltres creiem que és inoportú i que és ineficaç, i apel·lem en això a la pràctica en molts països europeus que tenen, repeteixo, ministeris d'agricultura i alimentació i que no per això deixen de separar el que és el control sanitari dels productes del de les indústries alimentàries.

La nostra esmena número 4 a la proposta de supressió tercera de la Proposició no de Llei que comentem, que diu: «En el termini de dos mesos, a partir de la data d'aprovació, es crearà un registre unificat i actualitzat, a càrrec de la unitat administrativa esmentada en la mesura segona, de totes les persones físiques i jurídiques l'activitat econòmica de les quals sigui producció, transformació, manipulació d'aliments o substàncies». És molt dolorós haver de llegir aquí, davant de tots vostès, l'apartat 3 i l'apartat 4 de l'Ordre repetida del 28 de febrer de 1980, que en el seu punt 3 diu: «Es crearà el registre sanitari d'indústries i productes alimentaris dels productes que fabriquin, manipulin o envasin les indústries o altres centres degudament autoritzats, inscrits d'acord amb el que estableixen els apartats anteriors.» I el punt 4, que diu: «Es crearà i s'autoritzarà la inscripció en el registre sanitari especial de productes de Catalunya de tots aquells productes que, per les seves especials característiques, necessitin una vigilància especial. Aquests especials productes són els additius, el material macromolecular per als envasos de les aigües, les aigües de beguda envasades, els detergents i desinfectants emprats en la indústria alimentària.» És a dir, tenim tota una reglamentació ja vigent a Catalunya, tenim una reglamentació que —dit sigui de passada— ha estat uns dels traspassos amb més contingut autonòmic de què disposa avui la Generalitat, tant contingut autonòmic que una expressió meua va provocar la hilaritat d'aquesta Cambra quan em vaig referir que els xorissos que es produïen a Vic —no els de Vic— podien circular per tot Espanya amb el registre sanitari de Catalunya, de la Generalitat de Catalunya. I és molt trist veure com es desconeixen aquests

extrems i es fan propostes que el mínim que es pot dir és que són redundants.

A la mesura número 4, nosaltres proposem una flexibilitat de la proposta que es fa en la Proposició no de Llei, on en lloc de «deurà prendre unes determinades mesures en dos mesos» es parla de la necessitat de prendre aquestes mesures, però sense fixar termini de temps.

I, finalment, l'esmena número 6, nostra, de supressió dels apartats a), b) i c) de la proposta setena del Grup Socialista.

En definitiva, i per resumir la nostra posició, nosaltres participem i compartim les inquietuds i la voluntat del Grup Socialista en presentar aquesta Proposició no de Llei. Hem fet les menys esmenes possibles per facilitar l'aprovació d'aquesta Proposició no de Llei, perquè entenem i compartim plenament l'esperit que la inspira, però en alguns extrems, per rigor administratiu i polític, hem fet aquestes propostes de supressió que creiem que, sense treure ni un mil·límetre de la seva eficàcia, li donen més rigor i més contingut polític i administratiu.

Moltes gràcies, senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: En nom del Grup parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el Diputat senyor Colomines.

El Sr. COLOMINES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, evidentment, en insistir en la gravetat de la problemàtica de l'adulteració dels aliments —quinze mil afectats, més de cent cinquanta morts, els que hi haurà—, no esperem de cap manera una solució miraculosa, terapèutica, perquè els qui estan afectats neuronalment no teneu remei. Amb tot el que representa de repercussions econòmiques i laborals, amb tot el que representa de pèrdua del crèdit internacional —tal com veiem aquests dies, pel que fa referència a la indústria alimentària—, i, sobretot, la intranquillitat, sobretot això, la intranquillitat i la inseguretat de totes les persones i de totes les famílies, això és molt. Nosaltres pensem que si això que ha succeït en un indret de l'Estat hagués passat a Catalunya, evidentment els poders centrals ens haurien fet unes greus imputacions —segur que ens les haurien fet— i la mateixa autonomia n'hauria sortit molt perjudicada. No ha estat aquest el cas, sortosament. Ens sap greu que hagi estat en altres llocs, evidentment, però només cito això com a cosa política a fer ressaltar, i em sembla que per una veritable política de promoció de la qualitat de la vida, això és el que s'ha de fer. Pensem que en altres indrets no es porta d'aquesta manera, i la Generalitat ha de reorganitzar i ha de readaptar els seus serveis transferits, i garantir la seguretat que l'alimentació no és una cosa fraudulenta.

És evident que la institució de la Generalitat —no parlo del Govern, que en aquest cas té el suport del meu Grup parlamentari— ja ha tingut, ja ha tingut sempre, una voluntat de portar una política definida i clara referent a aquest tema, quan pels Decrets del 1979 i el 1980 es va traspassar a la Generalitat el control sanitari i de la indústria de productes alimentaris, i es va crear —com ha dit molt bé el senyor Espasa— el registre sanitari d'indústries i productes alimentaris a Catalunya, i el registre sanitari especial de productes en l'època pre-estatutària, això ja era un pas en aquest esperit de rigor, en aquesta qüestió.

La creació posterior, el 12 de juny de 1980, dels comitès

d'experts en productes alimentaris i com a òrgan consultiu del Departament de Sanitat i Seguretat Social. Les campanyes sanitàries que s'han dut a terme sobre les substàncies antitiroïdianes, sobre els productes hormonals, sobre el control de la pesca, sobre els additius al pa, sobre el control de la llet, sobre el control de les conserves vegetals, sobre els olis, i que a més a més —com també ha dit molt bé l'ex-Conseller de Sanitat, senyor Espasa— ens han permès, tot plegat, tot això, aquest muntatge, descobrir aquests fraus que s'han produït en els escorxadors clandestins, vol dir que anàvem cap aquest camí. I aquest camí seguim, donat que el Departament de Sanitat i Seguretat Social de la Generalitat de Catalunya a primers de setembre ha proposat al Consell Executiu un projecte de llei d'higiene alimentària, i a més a més també ha proposat un projecte de llei de control dels aliments, coordinant els tres Departaments fonamentals que poden tenir incidència en aquesta qüestió, i això aviat serà presentat a la consideració de vostès a la Cambra.

És evident que en el debat que hi va haver el 25 de setembre passat es va tractar a fons aquest tema, i una de les resolucions aprovades anava en aquest sentit.

Nosaltres pensem que aquesta Proposició no de Llei és una proposició necessària i estem d'acord en el seu aspecte global. Nosaltres pensem que aquesta llei és una mica unilateral perquè insisteix només en la qüestió d'higiene i de sanitat en els aliments, i nosaltres li volem donar un abast una mica més ampli; nosaltres pensem que l'àmbit alimentari no és només l'àmbit de la sanitat, ni l'àmbit de l'agricultura, l'àmbit del comerç, l'àmbit de la indústria i, evidentment, l'àmbit de la sanitat. Les nostres esmenes van en aquest aspecte. Les nostres esmenes, totes les nostres esmenes són per a eixamplar l'àmbit i són per a potenciar més aquesta llei; no són unes esmenes polítiques, són unes esmenes tècniques, les quals ara detallaré una per una.

Però hi ha dues divergències que ja vull dir d'entrada perquè la Cambra ho sàpiga. Unes que fan referència a les àrees territorials. Nosaltres pensem que la definició de les àrees territorials, l'hem de basar en la futura Llei d'Organització Territorial i ens semblaria que això no hauria d'anar dintre del contingut d'aquesta Proposició no de Llei, encara que hi vagi d'una manera no vinculant, evidentment. I la qüestió de la creació d'una única unitat administrativa. Nosaltres pensem que això també depassa la competència d'una sola i única unitat administrativa, però això ja ho definiré en parlar de les esmenes. Totes les altres, absolutament totes les altres, són unes esmenes tècniques de millora.

Així, en la mesura primera, nosaltres, a part que demanem que en lloc de dos mesos siguin quatre mesos els que a partir d'aquesta aprovació —si és que s'aprova, nosaltres farem els possibles perquè així sigui— d'aquest projecte, nosaltres pensem que no hauria d'abastar només el que diu: «lleï d'higiene alimentària». Nosaltres pensem que això hauria de qualificar-se de control alimentari, que és el que en aquest moment tots necessitem; un control, un autèntic control alimentari. Nosaltres pensem que s'haurien d'ordenar la inspecció i el control de les indústries d'aliments i productes alimentaris a Catalunya, amb tota la seva rotunditat. Nosaltres pensem que s'haurien de redefi-

nir les funcions, reestructurar i coordinar en la mesura possible tots els serveis de la Generalitat que tenen responsabilitats en el tema alimentari; nosaltres pensem que la institucionalització d'una coordinació permanent és necessària. Nosaltres pensem que les sancions han de poder ser aplicables, i nosaltres creiem que els consumidors, els usuaris i els treballadors d'empreses que hagin estat afectats com a conseqüència d'això, d'una manera o d'una altra, i dins les possibilitats legals i financeres de la Generalitat, haurien de ser subvencionats. Això és el que nosaltres en aquesta mesura primera proposem com a addició a tot el que ja hi ha en la Proposició no de Llei socialista.

En la mesura segona estem en el cas de la reestructuració de futurs serveis de les diferents Conselleries que, com han vist vostès, nosaltres ja esmentem en la mesura primera. I aquí és quan es parla d'integrar-ho tot en una unitat administrativa. Nosaltres creiem que no es pot barrejar el que és producció alimentària amb el que és control alimentari. En aquests moments sembla que s'està produint a tot Europa una reestructuració d'això amb uns ministeris que tenen aquestes funcions, però sempre la funció del control, del control de la sanitat, del control alimentari, és a càrrec del Departament de Sanitat, exterior a tota unitat integrada perquè és l'única manera de garantir que aquest control serà autèntic i de vigilar els possibles fraus. Per tant, nosaltres amb aquesta esmena suprimiríem aquesta qüestió que hem dit de la unitat administrativa i estaríem d'acord que es parlés, en tot cas, d'unitats administratives.

En la mesura tercera nosaltres creiem que la creació d'un registre unificat i actualitzat de tot el que sigui producció industrial, transformació i manipulació d'aliments, naturalment hi ha de ser, però nosaltres pensem que això ho ha de fer el Departament competent que assenyali la Generalitat, i aquesta és l'esmena que nosaltres proposem.

En la quarta, nosaltres fèiem una proposta de supressió amb aquesta esmena perquè pensàvem que això no era una competència que tingués a veure alguna cosa amb la defensa del consumidor, sinó que això anava per altres camps i més aviat era objecte d'una mesura de comerç.

En la mesura cinquena, nosaltres tornem al mateix. Volem un servei d'informació als consumidors, no sobre alimentació, sinó de tot el que fa referència a temes alimentaris, ja que volem donar aquesta amplitud d'uns grans serveis d'informació.

En la mesura sisena nosaltres diem que el Consell Executiu està disposat a realitzar i a publicar un estudi sobre la qualitat dels laboratoris de salut pública, com es diu en el text de la proposició socialista; però nosaltres pensem que s'ha de pensar en els laboratoris de control alimentari, uns laboratoris de control alimentari, i aquesta és la nostra proposta.

I en la mesura setena, nosaltres, a més de l'inventari territorialitzat de les necessitats de personal dels cossos de sanitaris locals, tal com més o menys diu el text socialista, nosaltres pensem que s'hi ha d'afegir, a més a més, tot el personal afecte a la inspecció de mercats i l'altre personal vinculat a la inspecció i control alimentari.

Finalment, l'esmena vuitena. Nosaltres pensem que, a més a més d'organitzar dins el marc de l'Institut d'Estudis de la Salut un servei destinat a la formació, etc., això ha

d'entrar dintre l'Escola d'Administració Pública de Catalunya.

I, finalment, les mesures novena i desena, nosaltres pensem que són sobreres perquè, definitivament, en tota la qüestió de l'escorxador la moció presentada —12/I— és una moció més dura que el que aquí diu i ja val, i no cal fer repeticions.

Nosaltres pensem que en conjunt tot això pot ser una Proposició no de Llei important perquè pot tranquil·litzar la gent; pot, sobretot, orientar la gent; pot fer que la gent sàpiga on s'ha d'adreçar quan té un problema o una inquietud d'aquestes. Podem vigilar el frau i, sobretot, el podem prevenir. I a veure si amb mesures com aquestes podem, d'aquí endavant, fer que l'oli sigui oli, el pa sigui pa, el vi sigui vi i les manipulacions en el terreny de la salut pública i en els aliments siguin un delictes comú i puguin ser penades.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: El Grup proponent ha de fer connèixer ara si accepta alguna de les esmenes presentades. El senyor García Sáez té la paraula.

El Sr. GARCÍA: Senyor President, realment, les esmenes que vaig a anunciar, tal com ha quedat definitivament, estan en una situació difícil d'interpretar. Aleshores el que, si li sembla bé, faria, seria llegir els textos que posem a votació...

El Sr. PRESIDENT: Exactament, jo crec que és això exactament el que s'ha de fer: llegir els textos que es passen a votació.

El Sr. GARCÍA: D'acord amb aquest criteri, em limitaré, en la meua intervenció, des del punt de vista reglamentari, a llegir els textos que el Grup Socialista posa a votació, d'una manera conseqüent amb les esmenes que han estat acceptades.

De la Proposició no de Llei del Grup Socialista, en la proposta primera, nosaltres acceptem l'esmena de modificació de diversos Grups parlamentaris, entre ells el Grup de Centristes de Catalunya, de substituir «dos mesos» per «quatre mesos».

Així mateix, el títol de la Llei que és «d'higiene alimentària», acceptem també que sigui «d'higiene i control alimentari», amb el qual donem solució tant al Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya, com al mateix Grup de Convergència i Unió.

Amb aquestes dues modificacions passo a llegir tot el text. Quedaria: «... el Consell Executiu, en el termini màxim de quatre mesos a partir de l'aprovació de les mesures pertinents, presenti un projecte de llei d'higiene i control alimentari que atengui als següents criteris.»

A l'apartat a) afegim una esmena, contemplada pel Grup de Convergència i Unió, que diu «en la inspecció i control», suprimim «sanitaris» de la nostra Proposició no de Llei, i afegim «de les indústries alimentàries, aliments...», i continua el text de l'apartat a) tal com està, amb la supressió de tot el parèntesi.

Aleshores, el text quedaria de la manera següent: «D'acord amb les competències reconegudes per l'Estatut de Catalunya a la Generalitat, es procedirà a actualitzar i reafondre la legislació vigent en tot el que fa referència a la inspecció i control de les indústries alimentàries, aliments, productes alimentaris i substàncies que puguin ser utilitza-

des en les activitats esmentades, i tot d'acord amb les bases de la legislació estatal.»

L'apartat b) queda suprimit a partir d'on diu: «...tot això sens perjudici de les tasques de coordinació...» fins a «...proposta segona», i tot el que hi ha després del punt i coma quedaria suprimit. El text a votació seria: «Descentralització i desconcentració de les activitats del control, vigilància i inspecció amb el potenciament i dotació a les corporacions locals dels mitjans adequats». En substitució d'aquest segon apartat que hem suprimit, acceptariem l'esmena al punt d) de Convergència i Unió.

L'apartat c) de la nostra Proposició quedaria igual, i acceptariem, al mateix temps, en l'apartat f), la proposta de Convergència i Unió.

Quant a la proposta segona, on diu: «...higiene i sanitat dels aliments», quedaria suprimit —seria a la quarta línia— i substituït per «temes alimentaris», amb la qual cosa penso que donem solució a l'esperit de tots els Grups parlamentaris, amb «temes alimentaris». I en la coma següent substituïríem «de manera que en la mesura del possible quedin integrats en una única unitat administrativa», amb la qual cosa suprimiríem «de manera que» —per tal que amb una esmena transaccional fos possible— per «que en la mesura del possible quedin integrats en una única unitat administrativa», amb la qual cosa penso que també donem, si més no, solució a l'esperit de les diferents intervencions de les esmenes dels diferents Grups parlamentaris.

En el punt tercer de la nostra Proposició no de Llei substituïm la paraula «producció» —a la qual ha fet referència, entre altres Diputats, el representant d'Esquerra Republicana— per «la producció industrial», amb la qual cosa pensem que queda també obviat el problema plantejat.

En el punt quart, substituïm allà on diu «el Consell Executiu proposarà...» per «haurà de preveure». Tot queda igual, i hi afegim una última línia que passo a llegir, i diu el següent: «dins les possibilitats legals i financeres de la Generalitat». Amb aquest afegitó penso, d'altra banda, que també donem solució a les diferents intervencions dels Grups parlamentaris.

En el punt cinquè, les dues últimes paraules del primer punt, quan diu «higiene alimentària...», queden substituïdes per «temes alimentaris». A partir del punt i seguit, «la situació i àmbit territorial» fins a «àrees de salut» queda substituït pel text que passo a llegir: «Prèvia informació a les corporacions locals, la situació i àmbit territorial d'aquests centres d'informació es concretaran de manera que puguin integrar-se en les funcions de les àrees de salut que es crearan per llei.»

Al punt sisè de la nostra Proposició no de Llei, hi afegim, també recollint les intervencions de diferents Grups parlamentaris, «la qualitat dels laboratoris de salut pública i control alimentari». On diu «a partir de les dades en què resultin» fins a «siguin necessaris», això quedaria tal com està, i se suprimiria «aquest pla s'ajustarà» fins a «salut pública».

En el següent punt, on diu «per a la creació», se suprimiria «les delegacions territorials de la Conselleria de Sanitat» i quedaria substituït per «els Departaments competents, les corporacions locals» i afegint-hi «i entitats territorials, en el seu cas».

En el punt setè, allà on acaba el parèntesi, afegiríem un paràgraf que diu el següent. Abans de «a partir de la informació» quedaria «i altre personal vinculat a la inspecció i control d'aliments, a partir de la informació subministrada per les corporacions locals i altres òrgans competents». I quedarien suprimit els punts a), b) i c) d'aquest punt setè.

A la proposta vuitena acceptariem l'esmena de modificació que fa Convergència i Unió, és a dir, afegir «el marc de l'Institut de l'Escola d'Administració Pública i l'Institut d'Estudis de Salut com a marc de formació, preparació i reciclatge del personal de la inspecció sanitària». És a dir, que acceptariem l'esmena número vuit de Convergència i Unió.

La novena efectivament queda retirada en funció del que ja s'ha aprovat en aquest Parlament en la moció sobre escorxadors.

I la desena quedaria suprimida, però, primer s'hi afegiria allà on diu «corporacions locals i entitats territorials en el seu cas» —això seria una esmena d'addició— i quedaria suprimit des de «a partir del 82 el pressupost inclourà» fins a «els criteris establerts».

Aquests serien, senyor President, els textos a posar a votació de la nostra Proposició no de Llei. Només voldria dir, per acabar, que nosaltres hem estudiat d'una manera sèria i profunda totes i cadascuna —com els senyors Diputats poden haver escoltat— de les esmenes fetes pels diferents Grups parlamentaris. Pensem que la seva intenció ha estat millorar tècnicament la nostra Proposició no de Llei. Agraïm aquest esforç de treball i considerem que aquesta Proposició no de Llei que passa a votació és una proposició d'una gran importància per a resoldre molts problemes.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Diputat, és que té el text escrit, per a resumir...? (El Sr. Martín i Toval demana la paraula.) Sí.

El Sr. MARTÍN I TOVAL (de l'escó estant): Com a qüestió d'ordre, senyor President, nosaltres proposariem, si al senyor President li sembla bé, que d'alguna manera el Diputat que ha intervingut pugui donar lectura a cada punt abans de la seva votació, perquè és que està pres en notes que són manuals encara, i difícilment serien enteses pel senyor President.

(El Sr. Subirà i Rocamora demana la paraula.)

El Sr. PRESIDENT: D'acord. Per a una qüestió d'ordre, senyor Subirà?

El Sr. SUBIRÀ I ROCAMORA (de l'escó estant): Sí, senyor President. Voldria demanar un aclariment al senyor García sobre la mesura sisena, quan ha dit que acceptava alguna modificació. Nosaltres havíem proposat, en comptes de «laboratoris de salut pública», «laboratoris de control alimentari». Crec que ha fet una transacció que no he entès si deia «laboratoris de salut pública i de control alimentari» o «laboratoris de salut pública i laboratoris de control alimentari». Voldria un aclariment sobre això.

El Sr. GARCÍA: És evident que la primera posició manifestada pel senyor Diputat, «laboratoris de salut pública i control alimentari». «De salut pública i control alimentari», el mateix laboratori.

El Sr. PRESIDENT: Bé, aleshores, evidentment, en

aquest cas... *(pausa.)* El Reglament exigeix textos escrits. Ara, hi ha un enregistrament de les paraules del senyor Diputat, que ha exposat els textos a votar, i, a més a més, jo crec que seria bo que, si hi ha votacions separades, es llegís el text que es va a votar novament.

És que algun Grup parlamentari desitja votacions separades o està d'acord amb una votació global? *(Pausa.)* Senyor Espasa?

El Sr. ESPASA *(de l'escó estant)*: Votacions separades.

El Sr. PRESIDENT: Votacions separades. En aquest cas, doncs, la Mesa considera que podem... *(Pausa.)* Bé, en aquest cas substituïrem el text escrit pels enregistraments que s'efectuen en l'hemicicle, i aleshores demanarem al senyor García Sáez que doni lectura novament a cada un dels punts a votar, és a dir, a cada una de les mesures proposades en la Proposició no de Llei.

Comencem, doncs, per la mesura primera. *(El senyor Espasa demana la paraula.)* Senyor Espasa?

El Sr. ESPASA *(de l'escó estant)*: Senyor President, per una qüestió d'ordre i per a facilitar la lectura d'aquesta mesura primera, demanariem votació separada del punt b).

El Sr. PRESIDENT: Bé, doncs, aleshores jo demano al senyor García Sáez que doni lectura al text introductori i després al punt a), i passarem seguidament a votació.

El Sr. GARCÍA *(de l'escó estant)*: El punt introductori diu el següent: «Que el Consell Executiu, en el termini màxim de quatre mesos a partir de l'aprovació de les mesures pertinents, presenti un projecte de llei d'higiene i control alimentaris que atengui els següents criteris.»

Sr. PRESIDENT: El punt a), també.

El Sr. GARCÍA: Punt a): «D'acord amb les competències reconegudes per l'Estatut de Catalunya a la Generalitat, es procedirà a actualitzar i refondre la legislació vigent en tot el que fa referència a la inspecció i control de les indústries alimentàries, aliments i productes alimentaris i de substàncies que puguin ser utilitzades en les activitats esmentades, i tot d'acord amb les bases de la legislació estatal.»

El Sr. PRESIDENT: Passem a votar el text que acaba de ser llegit pel senyor García Sáez.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

El text llegit queda aprovat per la unanimitat dels presents.

Prego ara al senyor García Sáez que llegeixi el punt b).

El Sr. GARCÍA: Punt b): «Descentralització i desconcentració de les activitats de control, vigilància i inspecció amb el potenciament i la dotació a les corporacions locals dels mitjans adequats.»

El Sr. PRESIDENT: Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquest text que s'acaba de llegir que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text llegit ha estat aprovat per la unanimitat dels presents.

Senyor García Sáez, vol continuar?

El Sr. GARCÍA: El punt c), que diu: «Determinació de

les sancions que puguin ser aplicades a les persones físiques i jurídiques que incompleixin la normativa vigent.»

El Sr. PRESIDENT: Els senyors Diputats que hi estan d'acord?

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

Aquest text queda aprovat per la unanimitat dels presents.

Ara, a continuació d'això, ve la mesura segona?

El Sr. GARCÍA: No, senyor President, vénen dues esmenes que he acceptat, que ja he anunciat que acceptàvem, del Grup de Convergència i Unió. Seria la d), que diu el següent: «Institucionalització d'una coordinació permanent entre les Administracions públiques amb responsabilitat en el control alimentari». I una altra que diu: «Regulació de supòsits especials i excepcionals per danys greus, d'origen divers, al consumidor, usuari i treballadors d'empreses afectades, dins les possibilitats legals i financeres de la Generalitat.»

El Sr. PRESIDENT: Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquest text que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

El text llegit pel Diputat senyor García Sáez queda aprovat per unanimitat.

Passem ara a la mesura segona. Senyor García Sáez?

El Sr. GARCÍA: Segona: «El Consell Executiu, en el termini màxim de dos mesos a partir de la data d'aprovació de les mesures presents, procedirà a reestructurar tots els serveis de les diferents Conselleries amb competències en temes alimentaris perquè en la mesura possible quedin integrats en una única unitat administrativa.»

El Sr. PRESIDENT: Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

La mesura segona del text llegit pel senyor García Sáez ha estat aprovada per 88 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions.

Prego ara el senyor García Sáez que llegeixi la mesura tercera.

El Sr. GARCÍA: Tercera: «En el termini de dos mesos a partir de la data d'aprovació de les mesures presents, es crearà un registre unificat i actualitzat, a càrrec de la unitat administrativa esmentada en la mesura segona, de totes les persones físiques i jurídiques l'activitat econòmica de les quals sigui la producció industrial, transformació o manipulació d'aliments o substàncies que puguin ser utilitzades per a elaborar o conservar aliments.»

El Sr. PRESIDENT: Els senyors Diputats que estan d'acord amb el text llegit que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

El text llegit ha estat aprovat per 88 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions.

El Sr. GARCÍA *(de l'escó estant)*: Senyor President, nosaltres, a partir d'ara, no tenim cap voluntat de votació separada especial.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Subirà?

El Sr. SUBIRÀ I ROCAMORA *(de l'escó estant)*: Nosaltres voldríem que es votés la Quarta separatament.

El Sr. PRESIDENT: Doncs bé, es passa a la lectura de la Mesura Quatre.

El Sr. GARCÍA: «Quarta. En el termini de dos mesos, a partir de la data d'aprovació d'aquestes Mesures, el Consell Executiu haurà de preveure la creació d'un crèdit especial destinat a subvencionar els detallistes i majoristes, als quals s'hagin intervingut productes alimentaris presumptament tòxics o perillosos, i que no estiguin sotmesos a cap acció penal o sancionadora, dins les possibilitats legals i financeres de la Generalitat.»

El Sr. PRESIDENT: Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text que acaba d'ésser llegit, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

El text llegit ha estat aprovat per 99 vots a favor, 11 en contra i cap abstenció.

Bé, ara, segons sembla, no hi ha cap inconvenient que pugui ser votada globalment la resta del text. Això no obstant, prego al senyor García Sáez que en doni lectura.

El Sr. GARCÍA (*de l'escó estant*): «Cinquena. En el termini de quatre mesos a partir de l'aprovació d'aquestes mesures, el Consell Executiu crearà centres d'informació per al consumidor sobre temes alimentaris, prèvia informació a les corporacions locals. La situació i l'àmbit territorial d'aquests centres d'informació es concretaran de manera que puguin integrar-se en les funcions de les àrees de salut que es crearan per llei.

»Sisena. En el termini de quatre mesos a partir de l'aprovació de les mesures presents, el Consell Executiu realitzarà i publicarà un estudi sobre la qualitat dels laboratoris de salut pública i control alimentari existents, la seva suficiència i la dotació tècnica. A partir de les dades que en resultin i de les informacions que donin les corporacions locals i altres òrgans i entitats interessades, el Consell Executiu elaborarà, en el termini de quatre mesos, un pla territorialitzat de laboratoris de salut pública que inclourà tant la modernització tècnica i d'ampliació dels ja existents, com la creació dels que siguin necessaris. Per a la creació i la gestió descentralitzada dels laboratoris esmentats, el Consell Executiu impulsarà la concreció d'acords entre els Departaments competents, les corporacions locals i les entitats territorials, si s'escau.

»Setena. En el termini de quatre mesos, a partir de l'aprovació d'aquestes mesures, el Consell Executiu realitzarà un inventari de necessitats dels cossos sanitaris locals: metges, farmacèutics, veterinaris, practicants i altre personal vinculat a la inspecció i al control d'aliments a partir de la informació subministrada per les corporacions locals i altres òrgans competents. D'acord amb l'inventari esmentat i en el termini de dos mesos, el Consell Executiu presentarà al Parlament, per tal d'informar-l'en, els criteris d'aplicació a la funció pública sanitària al servei de l'Administració local.

»Vuitena. El Consell Executiu organitzarà, en el marc de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya i de l'Institut d'Estudis de la Salut, un servei destinat a la formació, la preparació i el reciclatge del personal d'inspecció i control alimentaris.

»Novena. Per tal d'assegurar que es compleixin les previsions establertes en les presents mesures, i a fi de garan-

tir l'autonomia de les corporacions locals i de les entitats territorials, si s'escau, i l'aplicació de criteris de descentralització i de gestió de la higiene alimentària, el Pressupost de la Generalitat inclourà les transferències, les subvencions i els crèdits que siguin necessaris.»

El Sr. PRESIDENT: Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text llegit, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstinguin?

El text llegit queda aprovat per unanimitat dels presents, i amb això queda aprovada la totalitat de la Proposició no de Llei, presentada pel Grup Socialista, amb les esmenes acceptades per aquest Grup.

Preguntes amb resposta oral

Passem ara al punt següent de l'ordre del dia, que són les preguntes amb resposta oral. Els senyors Diputats tenen la llista d'aquestes preguntes i, per tant, per guanyar temps, n'ometrem la lectura.

Pregunta a l'H. Sr. Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca sobre el tancament de l'alcoholera de Móra d'Ebre.

La primera de les preguntes és la que formula el Diputat senyor Ramon Franch, del Grup parlamentari de Centristes, al senyor Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, sobre el tancament de l'alcoholera de Móra d'Ebre. El Diputat senyor Franch té la paraula per a formular la seva pregunta.

El Sr. FRANCH: Senyor President, senyores i senyors Diputats, com a Diputat centrista, avui m'haig de presentar aquí per a fer una pregunta que afecta mil famílies de l'agricultura de la Terra Alta i Ribera d'Ebre, potser pel poc encert a tancar l'alcoholera de Móra; poc encert que aquí pot repercutir en aquestes cooperatives: primera, en no poder justificar el lliurament vinic; segona, en no poder tenir les primes pel lliurament vinic, i, tercera, perquè a partir de la collita de l'any 81/82 no podran fer el lliurament vinic perquè no hauran pogut justificar el lliurament vinic d'enguany.

És estrany que —a través d'aquest Parlament, tothom vol defensar les comarques, tothom està per a potenciar l'agricultura, i, en un cas com aquest, que es podia resoldre allargant-ho una mica, perquè aquestes cooperatives poguessin resoldre els subproductes que tenien dipositats a l'alcoholera de Móra d'Ebre— es resolgués favorablement. Sé que em poden dir que els subproductes no estan segellats. L'alcoholera sí, però els subproductes no. Jo em pregunto: si han de treure aquests subproductes i no transformar-los en aquestes alcoholeres, potser valdrà més que deixin perdre aquests subproductes.

Hi ha hagut intencions des del poble de Móra d'Ebre... Crec molt conscientment que potser tenen raó quan diuen que aquesta indústria potser estava donant malestar a aquests pobles, però jo em pregunto: si de veritat volem defensar l'agricultura... Hi va haver un cas molt semblant, que va ser la contaminació de molts pous, que precisa-

ment agafava un sector de la Ribera d'Ebre, com era la contaminació de pous de la fàbrica «Mora Piel», i aquests agricultors s'han hagut de resoldre el problema ells mateixos, i, en canvi, per set senyors que han dit que fan mal viure la població de Móra d'Ebre —i crec que tenen tota la raó, però durant quaranta anys aquesta alcoholera ha funcionat i l'any 81 se li va donar el permís que treballés, i es va esperar dos mesos— s'hauria pogut resoldre aquest problema que afecta vuit cooperatives, que són mil famílies, i, l'any 82, pot representar 31.000.000 de pessetes. Per tot això, preguntem al senyor Conseller d'Agricultura: el tancament de l'alcoholera de Móra d'Ebre ha provocat el mes de juliol una difícil situació per a moltes cooperatives de la Ribera d'Ebre i la Terra Alta, en no poder justificar el lliurament vínic obligatori, car, en realitat, vàrem lliurar, dins el termini legal, els subproductes o vi per a la seva transformació i lliurament al SENPA. Per això, es pregunta a l'Honorable senyor Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca que respongui a la pregunta següent: primera, si l'Honorable senyor Conseller coneix el tancament de l'alcoholera de Móra d'Ebre i les seves conseqüències. Segona, quines gestions s'han fet per exigir les responsabilitats pertinents i per resoldre els greus perjudicis que han sofert els afectats.

Res més, i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Per a respondre la pregunta del senyor Franch, té la paraula l'Honorable senyor Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

El Sr. CONSELLER D'AGRICULTURA, RAMADERIA I PESCA: Senyores i senyors Diputats, el tancament de la fassina «Ribera d'Ebre», de Móra d'Ebre, ens ha preocupat des del primer moment a causa, indiscutiblement, de la incidència que sobre aquestes comarques tenia, comarques essencialment de vocació vitivinícola. No és cap novetat l'especial sensibilitat del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca en tot el que fa referència a la temàtica vitivinícola pel que representa per a moltes comarques de Catalunya. En la zona afectada s'està tramitant la protecció dels vins de la Terra Alta, mitjançant la denominació d'origen. Així mateix, en la Ribera d'Ebre s'està realitzant una producció de qualitat dels vins, i en la mateixa Móra d'Ebre s'ha realitzat una sèrie de cursos per tal de capacitar els cellers per a la millora de vins de les cooperatives. Ara bé, en conèixer el tancament de la fassina, de l'alcoholera, per ordre de l'ajuntament de Móra d'Ebre a causa de la perillositat de la seva situació en el cas urbà, ens vàrem posar immediatament en contacte amb els distints estaments implicats: corporació municipal, cooperatives, propietaris de la indústria, i també amb els Departaments de Governació, Indústria i Energia, fent constar, d'una manera evident, a tots aquests Departaments, igual com a les parts interessades, que considerem la necessitat d'una fassina a la zona que permeti l'aprofitament d'un subproducte que representa un complement econòmic per a les cooperatives d'elevat interès.

Al mateix temps, tenint en compte la necessitat d'acabar l'elaboració dels productes emmagatzemats per tal de complir els contractes establerts entre el sector cooperatiu i el FORPPA, que permetrà percebre als pagesos els auxilis previstos, així com col·laborar en la campanya promulgada per a enguany, ens hem adreçat de manera particular

a l'Il·lustre Ajuntament de Móra d'Ebre per tal que estudiïn la possibilitat de permetre el funcionament temporal de l'esmentada fassina, i esperem que així ho facin. Tot això, amb el benentès que es fixin unes adequades normes de funcionament per a evitar tot risc, tant als treballadors com a la població. Finida la campanya, s'indica que es procedeixi al trasllat de la fassina, de l'alcoholera, a un lloc adient, perquè l'Administració està estudiant les possibilitats d'accedir als auxilis possibles.

Senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Franch desitja replicar?

El Sr. FRANCH (*de l'escó estant*): Bé, jo, senyor President, haig de respondre al senyor Conseller que no estic massa d'acord amb la resposta que m'ha donat, perquè, precisament, primerament, crec que l'obligació del Conseller era fer els tràmits pertinents a través de SENPA, FORPPA, perquè poguessin fer el lliurament vínic del 81, el del 82. Fer una nova alcoholera crec que és una cosa eficaç, però, en aquests moments, el greu problema que tenen les cooperatives... Diu que pot ser que obrin l'alcoholera de Móra; jo d'això, en dubto, en aquest cas en dubto. Però ja immediatament hi ha unes immobilitzacions fetes, hi ha uns préstecs o unes subvencions per a aquestes immobilitzacions, i això no s'ha resolt. Avui, precisament, ni el SENPA ni el FORPPA no tenen cap notificació de la Conselleria d'Agricultura sobre aquest tema, i crec que valdria la pena que el Conseller —és el responsable de l'agricultura de Catalunya—, i aquests tràmits ja els hauria d'haver fet quan ja fa dos mesos que estan tancats. No podem permetre que això avui encara no estigui resolt, el gran problema que passen els viticultors. Per tant, crec que hi ha d'haver una millor agilitat a través de la Conselleria, perquè hi ha moltes coses que veiem que no van prou bé, com pot ser, per exemple, l'oberta de molins d'oli, que han de presentar nous projectes, i això a través de la Conselleria d'Agricultura s'ha d'agilitzar més per a aquests pagesos, perquè no tenim facilitats per a poder tirar endavant totes aquestes coses.

Senyor Conseller, li prego que siguem més eficaços i més realistes.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Conseller desitja intervenir altre cop? (*Pausa*.)

Seguim ara amb la pregunta formulada al Consell Executiu pel Diputat senyor Albert Planasdemunt, i, seguidament, amb la formulada al Consell Executiu pel Diputat senyor Alexandre Pedrós. La primera és respecte a l'auditoria acordada per l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols, i l'altra sobre la Disposició Addicional Tercera de la Llei de Pressupost de la Generalitat i de les seves Entitats Autònomes.

El Consell Executiu havia designat l'Honorable senyor Conseller de Governació per contestar aquestes preguntes, i el senyor Conseller de Governació ha estat aquí fins fa poc disposat a contestar-les, però s'ha vist obligat a absentar-se per les obligacions del seu càrrec, i d'acord amb l'article 128.6 del nostre Reglament demana que la formulació d'aquestes preguntes sigui posposada a la sessió plenària següent.

Pregunta al Consell Executiu sobre el contingut i els resultats de la reunió tinguda entre l'Ambaixador de Suècia, el Conseller d'Economia i Finances i el Cònsol General de Suècia.

Passem, doncs, a la quarta pregunta de la llista d'avui, que és la formulada al Consell Executiu pel Diputat senyor Alexandre Pedrós, sobre el contingut i els resultats de la reunió tinguda entre l'Ambaixador de Suècia, el Conseller d'Economia i Finances i el Cònsol General de Suècia. Per a formular-la té la paraula el senyor Alexandre Pedrós.

El Sr. PEDRÓS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, bé, és clar que el Consell Executiu pot ordenar la contesta a les preguntes orals de la manera que li sembli adient, però aquest Diputat, en representació del Grup Centrista, que ha presentat aquestes dues preguntes, creia que les hauria contestat el Conseller d'Economia i Finances. Aleshores, no sé exactament com va el tema, l'anterior era un tema pressupostari, en parlarem al seu dia. Aquest és realment un punt que a vegades ens preocupa, perquè, és clar, és la sorpresa o la pressa que a vegades apareix de dir coses a la premsa. És clar, la notícia és realment sorprenent, per això fem la pregunta, perquè varem quedar realment estupefactes en veure la pregunta, en veure el text escrit. El 20 de maig d'aquest any, en el *Noticiero Universal*, sortia un tros que deia: «el embajador de Suecia con industriales del textil». Llavors, la primera part de la notícia ens va fer dubtar de si això era una notícia de pagament, de si eren notes de societat o què era realment el que estàvem tractant, perquè, és clar, resulta que aquest senyor visita una determinada empresa privada, absolutament identificada, perfectament identificada amb el nom dels seus propietaris i altres, i, acte seguit, el segon paràgraf diu: «por otra parte el señor Kraf-ford, juntamente con el Conseller de Economía y Finanzas y el Cónsul General en Barcelona se reunieron con un grupo de industriales textiles algodóneros a fin de tratar las posibilidades de colaboración en el ámbito textil entre Suecia y España». Bé, a vegades, i al voltant del tèxtil, tots hem estat preocupats; nosaltres varem fer reunions, semblava que això era l'endemà d'una notícia, d'una reunió per a parlar de la reconversió del tèxtil seriosament; aleshores, és clar, jo no sé si això és una notícia privada: aleshores, bé, no valdria la pena que hi hagués sortit la Generalitat implicada. Si no és una notícia de pagament i de debò és una notícia que té un cert interès públic, nosaltres quedem sorpresos per la manera com s'ha muntat, i fins i tot perquè, és clar, el que podríem aprendre de Suècia en molts temes pot ser important, però potser dintre del món tèxtil el menys important és en el sector cotoner, atès el clima; és clar que, si de cas, de Suècia aprenem altres coses, fins i tot dintre del sector tèxtil, però no tant en el cotoner. Per tot això, i una mica sorpresos per tota la notícia, nosaltres estàvem interessats que el Consell Executiu, i possiblement el Conseller d'Economia i Finances que estava en la reunió aquesta amb l'ambaixador de Suècia, ens digués, aquí, al Parlament, quin era el contingut d'aquestes converses i els seus resultats, i quin va ser el criteri de selecció dels industrials convocats a aquesta reunió, i si aquestes reunions es fan amb representants d'altres països. I això és tot.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Per a contestar aquesta pregunta té la paraula l'Honorable senyor Conseller Adjunt a la Presidència.

El Sr. CONSELLER ADJUNT A LA PRESIDÈNCIA: Molt Honorable senyor President, il·lustres senyores i senyors membres del Parlament, haig de pregar a l'il·lustre Diputat interrogant que excusi el meu Honorable col·lega senyor Trias i Fargas que no pot ser present en aquesta sessió i que m'ha pregat que jo contesti per ell, cosa que faig molt complagudament, i no del tot injustificadament, perquè aquest Conseller que té l'honor de fer ús de la paraula ara va tenir també alguna intervenció en la qüestió que motiva la pregunta.

En primer lloc, cal dir que aquesta nota del *Noticiero Universal* a què es fa referència va aparèixer, com s'ha dit, el dia 20 de maig de 1981. Quant al comentari o contestació ha de ser com segueix. Quinze dies abans de la nota apareguda en el diari, el Cònsol de Suècia, senyor Sten Tersmeden va demanar al senyor Trias si podíem organitzar una visita a alguna indústria tèxtil catalana per a l'Ambaixador del seu país en una visita que aquest pensava fer a Barcelona. Cal tenir present que aquest senyor Ambaixador havia estat representant del seu país al GATT i per tant tenia una certa deformació professional en aquest sentit. L'ambaixador, doncs, va venir. Naturalment, prèviament se li va contestar que sí, i es va organitzar la visita a Industrial Montalfita, que va ser l'única empresa que els dies assenyalats per l'ambaixador podia fer-li els honors. El senyor Trias no va assistir a la visita. El vespre del mateix dia el Conseller va sopar amb l'Ambaixador i el Cònsol de Suècia i un grup d'industrials seleccionats per l'Associació Industrial Tèxtil de Procés Cotoner, en total sis o set persones, el nom de les quals el Conseller no recordava, però que jo he procurat esbrinar i que tindrè molt de gust a explicar-vos-els després.

Es va parlar de les possibilitats d'exportar teixits catalans a Suècia. L'ambaixador va dir que la indústria tèxtil sueca reduïa els seus efectius i que Suècia havia d'importar teixits. De tota manera, va dir que els teixits de Hong Kong i de Singapur, entre d'altres, feien una competència difícil de superar. De tota manera, va dir que estudiaria les possibilitats dels tèxtils catalans al mercat suec. Des del dia de l'indicat sopar, el Conseller no ha tingut més notícies ni del Cònsol ni de l'Ambaixador, ni tampoc cap contacte amb empreses sueques que es pugui atribuir a la gestió oficial dels diplomàtics de l'esmentat país escandinau. Jo podria afegir que exactament el mateix dia 20 de març jo havia assistit, en representació del Govern, a una recepció que el Cònsol de Suècia havia organitzat amb motiu de la presència de l'Ambaixador a Barcelona, que va tenir lloc al Tennis Barcelona, i vaig parlar amb l'Ambaixador i amb el Cònsol. Vaig veure'ls interessats en la qüestió dels intercanvis comercials, no precisament tèxtils, i aleshores vaig donar-ne compte en la reunió subsegüent del Consell Executiu. A conseqüència d'això es va prendre l'acord i es va demanar al Conseller d'Indústria que establís contacte amb el Cònsol de Suècia, cosa que va fer, i d'aquest contacte no es va deduir res que pugui ser realment interessant.

Llavors, jo, en previsió d'aquesta contestació, avui he

tingut, aquest matí, una conversa telefònica amb el senyor Augustí Montal per saber si ells pel seu compte, els industrials, havien tingut alguna seqüència de tot això, i m'ha contestat que no. Al sopar aquest havien assistit el senyor Montal, el senyor Viladomiu, el senyor Salvador Maluquer i algun altre, i, dissortadament, com us dic, a pesar de l'interès que tots van mostrar per aquesta qüestió, els resultats no han estat positius.

Moltes gràcies, Honorable senyor President.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Pedrós desitja replicar o repreguntar? *(Pausa.)*

El Sr. PEDRÓS *(de l'escó estant)*: Bé, jo des de l'escó. En primer lloc vull donar moltes gràcies a l'Honorable Conseller Adjunt a la Presidència per tota la informació tan detallada que ens ha donat. Aquesta informació tan detallada que ens ha donat ha fet, en definitiva, que la nostra sospita que l'eficàcia de cara al sector tèxtil de tota la reunió deixava i deixa molt a desitjar; realment per això nosaltres creïem, i ha quedat confirmat, que era una notícia de societat més que una notícia important de naturalesa política o industrial per al sector.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: L'Honorable senyor Conseller? *(Pausa.)*

Pregunta a l'H. Sr. Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca sobre inversió en el sector pesquer per tal de disminuir la situació crítica en què es troba.

Passem a la pregunta següent que és la formulada a l'Honorable senyor Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca pel Diputat senyor Laureà Pérez Ciudad, del Grup Socialista, referent a les possibilitats de reparar les pèrdues sofertes pel sector pesquer com a conseqüència de la pol·lució marina en la zona del Tarragonès i Baix Camp. El senyor Pérez i Ciudad té la paraula.

El Sr. PÉREZ I CIUDAD: Senyor President, senyores i senyors Diputats, senyor Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, la pregunta es fa indiscutiblement arrellegant el sentit d'un cert sector d'una indústria que potser, per moltes raons, està una mica despenjada de la realitat, i crec que vostè, d'això, en té coneixement.

Aquesta pregunta és perquè, com vostè sap, a tot el litoral català hi ha litorals o plataformes marines que estan més afectades per aquest tema unes que les altres. Principalment a la part sud, a partir de Tarragona fins a baix, a Sant Carles de la Ràpita, l'exhauriment del mar ha estat molt fort, durant els últims anys, i anys enrera aquí s'havien fet fins a cert punt una sèrie de vedes voluntàries per a la mateixa flota pesquera.

En aquest moment aquest sector està molt castigat, a pesar que si mirem les estadístiques de tones de pesca potser en els tres últims anys vénen a ser molt igualades, però el que sí veiem és que hi ha hagut un increment de flota, d'embarcacions i, a més a més, de mariners, i això vol dir que la pesca ha anat avall, a pesar de les xifres. Repeteixo que més que res era que, en aquest Parlament, al seu dia determinat es va aprovar una quantitat per a ajudar la indústria o l'empresa a fi i efecte que quan es trobessin en una situació difícil, però que evidentment podia tenir una

sortida, es miraria a veure si es podia, d'una manera o altra, tenir una petita ajuda.

La pregunta concreta, senyor Conseller, és que efectivament la zona aquella està molt castigada —no aquella, sinó tot el litoral. Vostè sap que les captures disminueixen, l'increment de flota també i això ha comportat que fins i tot avui dia potser en molts ports s'està pescant amb malles no normalitzades, és a dir, amb les mides més petites, a fi i efecte de poder fer captura. Això també es veu afectat pel preu del petroli, a pesar que aquest moment potser nosaltres no hi podem dir res —dic nosaltres agafant-ho així, entre tots—, que ens afecta moltíssim, o afecta moltíssim aquest sector; les llicències d'importació de peix que ve de fora, que no deixa apujar a l'hora de les subhastes el preu del peix, i també hi ha que tampoc no hi ha hagut una regulació potser ben encertada de les potències de motors acoblats a les barques. Això ha repercutit i avui dia —ho torno a repetir— aquest sector està molt castigat.

Jo, aquesta pregunta, la feia, senyor Conseller, més que res per saber quines probabilitats podríem o podria tenir aquest sector d'una mínima ajuda per a poder començar a fer un període de vedes, i jo aquí exposaria potser una idea de què potser es pot parlar o no es pot parlar, però que efectivament podrien ser vedes de dos mesos, i que potser es podria fer en pla experimental, en alguns ports del litoral. Aquesta era la intenció de la pregunta, aquest és el sentir d'un sector de pescadors que potser abraça més que la zona on concretament resideixo jo, i que, efectivament, almenys per boca de vostè, ens agradaria saber si hi hauria aquesta probabilitat que aquesta Conselleria pogués aportar aquest ajut.

Res més, moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca té la paraula.

El Sr. CONSELLER D'AGRICULTURA, RAMADERIA I PESCA: Senyor President, senyores, senyors Diputats. Senyor Diputat, efectivament, vostè ha manifestat els trets bàsics de la crisi del sector pesquer, que ve donada essencialment per dos factors: un és el gran increment del preu dels productes petrolífers, l'altre, la política pesquera que s'ha portat fins ara cara a les grans pesqueres, deixant pràcticament al seu aire la pesca costanera.

Quant al primer, cal dir que és un procés irreversible, que se'ns escapa, i que afecta, especialment, els grans bastiments.

Les conseqüències del segon són més interessants d'analitzar i és on es troben l'explicació i, segurament, la solució de la crisi, en bona part.

La uniforme política portada a terme els anys bons, especialment en l'aspecte creditici, i la manca de regulació específica per a la pesca costanera, van engrescar la gent a construir vaixells cada cop més grans, que arribaven abans a lloc. Podien fer més volts en el mateix temps i pescar a majors fondàries. Aquesta major activitat ha trencat l'equilibri precari que hi havia abans, ajudada per unes vedes que també han estat trencades per la necessitat d'aquests grans bastiments de pagar les lletres cada mes, ocasionant una situació de sobrepesca, que és el que realment cal afrontar, i això només es pot fer d'una forma: reduint l'esforç pesquer. Bona prova d'això és que cada cop disminueix més el volum de captures per cavall.

Per reduir l'esforç i trobar l'equilibri amb garanties per al futur, creiem que hi ha dues accions inseparables a fer: d'una banda, la disminució del cavallatge, tant dels vaixells com del total d'estols, i d'altra, la regulació de la pesca, respectant les característiques de les diferents zones amb la implantació de vedes on calgui. Les dues mesures exposades ens porten, per acabar, a parlar del tema de transferències, sense les quals creiem que el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca no té els instruments necessaris per a actuar en cap sentit en el sector. Cal dir, quant a les transferències en matèria de pesca, que, pel que es desprèn de les converses mantingudes amb el Ministeri d'Agricultura i Pesca, podran ésser properament tractades per la Comissió Mixta. Vull agrair al Diputat el suggeriment de vedes experimentals, que recullo totalment.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Pérez Ciudad desitja replicar o repreguntar?

El Sr. PÉREZ I CIUDAD (*de l'escó estant*): Des de l'escó mateix, senyor President, agrair al senyor Conseller l'explicació donada, i a la vegada remarcar-li una cosa, i és que li recullo això de les vedes experimentals i jo, principalment, li demanava aquest ajut, perquè vostè sap que, anys enrera, aquestes vedes eren voluntàries —que el pescador que no surt a pescar no cobra jornal— i actualment, donada la situació de crisi de treball, difícilment es poden tornar a plantejar les vedes voluntàries.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Conseller?

Pregunta a l'H. Sr. Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca sobre les competències que tenen la Conselleria i a la vegada el Consell Executiu per a resoldre els problemes del sector pesquer pel que fa a la contaminació del mar

Passem, doncs, a la darrera de les preguntes incloses en l'ordre del dia d'avui, formulada també pel senyor Laureà Pérez i Ciudad al senyor Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, que és la relativa als efectes de la pol·lució marina, a la qual, erròniament, abans jo m'havia referit en indicar quina era la pregunta que s'anava a formular.

Té la paraula el senyor Pérez i Ciudad.

El Sr. PÉREZ I CIUDAD: Senyor President, senyores i senyors Diputats, senyor Conseller, tornem a ser-hi. És el mateix tema. Vostè sap la problemàtica que hi ha en aquestes coses, i no és simplement en les zones de les comarques tarragonines, sinó que és en tot el litoral català. Uns punts —repeteix— són més freqüents que els altres. Hi ha punts concrets com és Barcelona mateix, amb tota la seva àrea, el seu port, amb els dos rius, tant el Besòs com el Llobregat, pels quals baixa una contaminació horrible, i també podríem parlar d'una xarxa d'emissaris que potser avui dia no reuneixen les condicions que haurien de tenir i per això aboquen una contaminació molt gran dintre del mar.

Però entrem concretament a situar-nos cap a on va adreçada la pregunta, que és a les zones tarragonines, concretament —ho torno a repetir— a Tarragona i Sant Carles de la Ràpita, on degut a un sector químic molt fort, com és Tarragona, on hi ha també una nuclear més avall,

que és Vandellòs, que incrementa mínimament la temperatura de l'aigua, però l'incrementa, amb la qual cosa sembla ser que el peix denominat peix blau, concretament la sardina i el barat, fins i tot el mateix «boqueró», o sigui, el seitó, degut a això sembla ser que la vida d'aquestes espècies és més curta perquè maduren més aviat. M'entén? Aquestes espècies, agafades en aquella zona en un determinat temps —anem a posar, hipotèticament, tres mesos de vida— o agafades en una altra zona, varien moltíssim en la seva carn. O sigui, que són més fets, la carn és més tova, i això, segons comentaris dels mateixos pescadors, és degut, potser, a l'increment de la temperatura de l'aigua que surt de la nuclear de Vandellòs.

Després ja entrem al que és l'Ebre, a la desembocadura, allí on l'Ebre, malgrat que diem que sobra aigua, que necessitem portar aigua cap a les comarques tarragonines —cosa a la qual, particularment, jo no m'oposo—, efectivament, no baixa amb el cabal necessari que hauria de tenir per a poder portar tots els abocaments dels arrossars del delta de l'Ebre i de tota aquella zona, on hi ha una gran densitat d'insecticides per a fumigar. Això queda molt a prop de la costa i el resultat el tenim en el fet que uns anys enrera els denominats llagostins de Sant Carles de la Ràpita es feien, potser, a una milla i mitja de la costa, i avui dia s'ha de sortir bastant més degut a aquest abocament de l'Ebre al mar, on hi ha una contaminació molt forta.

A pesar de tot, hi ha una altra cosa, que és l'increment de cabotatge que té el port de Sant Carles de la Ràpita, sobretot de vaixells que subministren les plataformes petrolíferes, plataformes que en aquest moment estan deixant una sèrie de deixalles i de materials al fons del mar, que no hi ha dia que no hi hagi barca d'aquell sector que no perdi l'art o les xarxes. Això equival a un preu mínim d'unes 300.000 pessetes i vol dir que han fet no la diada sinó la setmanada. I aquestes companyies, per una sèrie de motivacions —hi ha cursos legals, ja ho sabem—, a l'hora de demanar perjudicis ningú no respon.

A part d'això, sabem que aquelles plataformes comporten una sèrie de pèrdues de gas-oil brut, que hi ha una contaminació constant, constant, al mar, i que, efectivament, això ha fet minvar, tal com deia la pregunta anterior, la captura dintre del sector pesquer.

La pregunta, concretament, també agafant el sentir de la gent, és quines competències o què podria fer aquesta Conselleria per a tenir unes prioritats a fi i efecte de poder intervenir mitjanament en aquests aspectes. Aquesta era la pregunta concreta, i jo pregaria al senyor Conseller, tot i que sé que les competències són molt limitades, a veure si per mitjà de la mateixa Generalitat poguéssim començar a entrar en alguna cosa.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula l'Honorable senyor Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

El Sr. CONSELLER D'AGRICULTURA, RAMADERIA I PESCA: Senyor President, senyores, senyors Diputats, en aquesta pregunta, senyor Diputat, em permetrà considerar per separat els diferents punts que toca, remetent-me a la disposició de competències en què ens trobem, com us deia a l'anterior resposta: pràcticament

sense competències transferides quant a aigües territorials i quant a pesca.

En primer lloc, és cert —ho he constatat, jo era en un port costaner dels que cita, jo era a l'Ametlla de Mar—, és real que les pèrdues són de consideració en les zones d'actuació de plataformes de prospecció petrolífera, tant pels elements fixos que deixen al fons del mar com per les deixalles que els corrents porten d'una banda a l'altra. En el cas dels primers, cal exigir-los que, en cas de ser possible, fossin tallats a nivell del fons, o, com a mínim, donessin coneixement de la seva situació a les confraries de pescadors.

En aquests moments, cal assenyalar que posar en contacte la Comandància de Marina de Tarragona amb el Servei de Pesca és l'única forma de procediment que hem trobat viable per a actuar d'una manera immediata davant d'aquests fets, per als quals no tenim transferències de capacitat, i perquè sigui la Comandància de Marina qui incrementi la vigilància de la comarca en el sentit, essencialment, dels entrebancs físics, que són els que s'emporten o fan malbé els arts.

Pel que fa a les deixalles de tota mena —tubs, bidons, cables, deixalles menors, escombraries—, cal obligar-los a portar-les a terra, on s'hauria d'organitzar la recollida. Així, i d'aquesta manera, hem pactat, hem quedat amb la Comandància de Marina, amb la intenció de poder-ho fer, i com a mínim proposar-ho, i suposem que ho podrem tirar endavant.

Quant als emissaris de les indústries químiques i a la fuga de petroli, caldrà vetllar per la qualitat dels desballestaments, i, en cas de deficiències, obligar a la seva convenient depuració i demanar les responsabilitats que s'escaiguin als causants de les fugues a través dels òrgans adients del Departament de Governació i Indústria.

Això ja es controla fins a nivell de terra, però en no tenir competències —altra vegada ja hi som— sobre les aigües

territorials, és impossible, de moment, l'acció dintre de l'aigua, però es controla ja a nivell de terra.

Quant als pesticides i herbicides, a la Confraria de Pescadors de Sant Pere, amb la qual ens hem entrevistat més d'una vegada, probablement se li resoldrà l'assumpte una vegada s'hagi depurat realment la zona de l'Encanyissada que, realment, és on s'arpleguen tots aquests pesticides i tots aquests herbicides. Això ha estat començat ja, es fa una zona de protecció, és un procés una mica llarg, però suposo que això serà una via de solució.

Per últim, el problema de neteja de sentines en alta mar, és una de les altres vies de contaminació certes, escapa totalment a la nostra competència, ja que ve regulada per convenis internacionals, i hauria d'ésser objecte de vigilància per part de l'Estat, perquè no es fa amb la insistència que s'hauria de fer i molts vaixells de bandera estrangera aboquen en alta mar, propera a les nostres costes, però en això no podem fer res en absolut.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Pérez Ciudad desitja replicar o repreguntar?

El Sr. PÉREZ I CIUDAD: No és replicar, senyor President, sinó agrair al senyor Conseller l'explicació novament, i, efectivament, no he volgut parlar dels vaixells, de la neteja de sentines i desgasificació de tancs, per la senzilla raó que sabia que no teníem prou competències i que, malauradament, ni la mateixa Comandància de Marina de Tarragona —i ho dic textualment— no sé si les arriba a tenir, perquè com a mínim no hi fa res.

Agraït.

El Sr. PRESIDENT: Senyores i senyors Diputats, hem acabat l'ordre del dia d'avui. La propera sessió plenària ha estat convocada per al dia 28 a dos quarts de cinc de la tarda.

S'aixeca la sessió.

(És un quart de nou del vespre.)